

Вінницький національний медичний університет
ім. М. І. Пирогова

Наукова бібліотека

**ВНМУ ім. М. І. Пирогова:
ювілеї, події, дати –
2023**

**Вінницький національний медичний університет
ім. М. І. Пирогова
Наукова бібліотека**

**ВНМУ ім. М. І. Пирогова:
ювілеї, події, дати
2023**

Календар знаменних і пам'ятних дат

Вінниця, 2022

УДК 61(091)+908](477.44)(059)

В 48

Укладачі:

Юрчишина О. А., завідувач сектору краєзнавчих видань

В. В. Кокус, головний бібліотекар

Відповідальна за випуск Кравчук Н. М., директор
наукової бібліотеки

ВНМУ ім. М. І. Пирогова: ювілеї, події, дати – 2023 :
В 48 календар знаменних і пам'ятних дат / уклад.
О. А. Юрчишина, В. В. Кокус ; відп. за вип.
Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2022. – 140 с.

Видання містить інформацію про визначні події в житті Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова та його ювілярів 2023 року. Матеріали підготовлені на основі архівних та біографічних відомостей. Інформація стане в нагоді науковцям, студентам, краєзнавцям, бібліотечним працівникам та всім, хто цікавиться історією медицини університету, діяльністю його науковців, видатних випускників.

УДК 61(091)+908](477.44)(059)

ПЕРЕДМОВА

Календар знаменних і пам'ятних дат «ВНМУ ім. М. І. Пирогова: ювілеї, події, дати – 2023» представляє біобібліографічні матеріали про визначні події в житті університету та його ювілярів – науковців і випускників, які зробили вагомий внесок у розвиток медичної науки та охорони здоров'я. Видання також інформує про медиків-борців за Незалежність України. Серед них – Архангельський Сергій Русланович, анестезіолог, учасник Революції Гідності та російсько-української війни, майор Збройних сил України.

Календар ілюструють вірші воєнної тематики, які відображають долі українців під час війни та надихають на Перемогу. Їх авторами є поети-вінниччани, зокрема, Людмила Горова (Кучернюк), випускниця ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Видання доповнює список ювілярів-доцентів 2023 р. та іменний покажчик ювілярів.

Матеріали розміщені у календарній і хронологічній послідовності та супроводжуються списком бібліографічних джерел.

Календар не претендує на вичерпність. Уточнення, доповнення та пропозиції до поданих матеріалів будуть прийняті з вдячністю.

Представлена інформація стане в нагоді науковцям, студентам, краєзнавцям, бібліотечним працівникам та всім, хто цікавиться історією медицини університету, діяльністю його науковців, видатних випускників.

Календар знаменних і пам'ятних дат «ВНМУ ім. М. І. Пирогова: ювілеї, події, дати – 2023» готувався під час повномасштабної, кривавої російсько-української війни, у дні тривожні й скорботні, які назавжди змінили життя кожного з нас. 14 липня 2022 р. російські війська завдали Вінниці ракетного удару, внаслідок якого було зруйновано вщент медичний центр «Нейромед». Серед жертв російського обстрілу були його працівники і пацієнти. Від важких поранень померли випускники Вінницького медичного університету: неврологи Павло Ковальчук та Наталя Фальштинська. Їх вбила росія на робочому місці, під час прийому хворих... А вони могли вилікувати ще сотні пацієнтів!...

Випускники університету, науковці, співробітники та студенти долучилися до волонтерства; багато із них стали янголами-охоронцями для українців: вони рятують тисячі життів у лавах Збройних Сил України на фронті та в тилу. Матеріали про кожного з них бібліотека ретельно збирає, подвиг кожного буде пошанований і вписаний в історію нашого університету. Будемо вдячні за надану інформацію про вінничан – героїв-медиків, учасників російсько-української війни.

**Борітесь – поборете,
Вам Бог помагає!
За вас правда, за вас слава
І воля святая!**

Тарас Шевченко

Січень

Враже...

Сію тобі в очі, сію проти ночі.
Буде тобі, враже, так, як Відьма скаже!
Скільки в святу землю впало зерен жита –
Стільки разів буде тебе, враже, вбито!
Скільки, враже, півень вночі кукуріка –
Стільки днів у тебе доживати віка!
Богові – Боже! Ворогу – вороже!
Буде тобі, враже, так, як Відьма скаже!
Скільки зробиш, враже, кроків по Україні –
Стільки твого ляже роду в домовині!
Стане на пів світу чорного пристріту,
Буде тобі, враже, так, як Відьма скаже!
Писанку розпишу, люльку заколишу,
Матір твою, враже, без дітей залишу!
Батька твого, враже, смертю заспокою,
Жінку твою, враже, висушу ганьбою!
Богові – Боже! Ворогу – вороже!
Буде тобі, враже, так, як Відьма скаже!
Як просію горе крізь дрібненьке сито –
Станеш ти про пекло Господа просити...
Та не буде, враже, смерть твоя легкою.
Та й у смерті, враже, не знайдеш спокою...
Слово моє липке, слово моє кріпке,
Буде тобі, враже, так, як мати скаже!
Буде тобі, враже, як дружина скаже!
Буде тобі, враже, як дівчина скаже!
Буде тобі, враже, як дитина скаже!
Буде тобі, враже, так, як Відьма скаже!

Людмила Горова, випускниця ВНМУ

☀ **04.01 – 70 років** тому народився **Колісник Петро Федорович** (04.01.1953, с. Морозівка Муровано-куриловецького р-ну Вінницької обл.), доктор медичних наук (2003), професор (2006).

Закінчив з відзнакою Вінницький державний медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1980). Старший лаборант кафедри внутрішніх хвороб № 3 і кафедри госпітальної терапії № 2 (1986–1989), асистент (1989–1995), доцент кафедри госпітальної терапії № 2 (1995–2004), професор кафедри госпітальної терапії № 1 (2004–2008), завідувач кафедри внутрішньої медицини № 2 (2008–2013) ВНМУ ім. М. І. Пирогова. З 2013 р. – завідувач кафедри медичної реабілітації та медико-соціальної експертизи. Фундатор медичного напрямку клінічної вертебрології, багаторівневої медичної реабілітації та ін. Заснував клініку «Центр медичної реабілітації та спортивної медицини» у Вінниці.

Автор численних наукових праць, у т. ч. навчальних посібників «Лекції з клінічної вертебрології» (2017; 2019), «Оптоелектронні медичні системи» (у співавторстві, 2011); монографії «Фізичні основи біомедичної оптики» (у співавторстві, 2010), підручника «Клінічна анатомія та оперативна хірургія» (т.1, 2021); багатьох винаходів та патентів. Напрями наукових досліджень: особливості лікувально-реабілітаційних заходів при захворюваннях внутрішніх органів і систем у пацієнтів з супутньою патологією хребта, застосування клінічної вертебрології в практичній медицині.

Література

1. Колісник П. «Вважаю медицину точною наукою» : [бесіда з П. Ф. Колісником] / П. Колісник // Молодий медик. – 2018. – Січ. (№ 1). – С. 6–7 : фот.
2. Колісник Петро. «Ми створюємо науку, що покликана життям...» : [бесіда з П. Ф. Колісником] / П. Колісник ; спілкувалась Г. Бенедюк // Вінниччина. – 2018. – 18 лип. (№ 55). – С. 4 : фот.
3. Маленький В. П. Колісник Петро Федорович / В. П. Маленький // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2014. – Т. 14 : Кол – Кос. – С. 58 : портр.
4. Трьома професорами більше : нове звання отримали П. Ф. Колісник, І. І. Незгода та Ю. Й. Гумінський // Молодий медик. – 2005. – Груд. – С. 3 : фот.

☀ **05.01 – 105 років** тому народився **Пастушин Іван Петрович** (05.01.1918, містечко Сатанів, нині смт Городоцького р-ну Хмельницької обл. – 05.07.2016, м. Хмельницький), нейрохірург вищої кваліфікаційної категорії, кандидат медичних наук, заслужений лікар України (1966).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1941). З того самого року служив хірургом польового пересувного шпиталю № 870 57-ї армії. Після Другої світової війни з 1944 р. працював у Міхампільській районній лікарні на Хмельниччині. У 1951 р. закінчив курс з нейрохірургії у Київському інституті вдосконалення лікарів. Працював у Хмельницькій обласній лікарні, де організував нейрохірургічне відділення і очолював його

упродовж 1951–1994 рр. Був одним із організаторів нейрохірургічної служби в Хмельницькій області.

Автор понад 60 наукових праць. Напрями наукових досліджень: пухлини головного і спинного мозку; травми центральної нервової системи; крововиливи у головний мозок, ін.

Нагороджений орденами Великої Вітчизняної війни I та II ступенів, багатьма медалями.

Література

1. До 90-річчя з дня народження Івана Петровича Пастушина // Укр. нейрохірург. журн. – 2008. – № 2. – С. 93 : фот.
2. Пастушин Іван Петрович // Війна пройшлась по їхніх долях. Книга пам'яті Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова : в 2 ч. / уклад.: О. А. Юрчишина, М. Г. Домненко, В. В. Кокус. – Вінниця, 2021. – Ч. 1. З інституту – на фронт : проф.-викл. склад, випускники, студенти та співробітники – учасники Другої світової війни. – С. 386–387.

☀ **10.01 – 85 років** тому народився **Єпішин Анатолій Васильович** (10.01.1938, с. Хлептово, нині Брянської обл., РФ), терапевт, доктор медичних наук (1984), професор (1985).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1962). Працював лікарем. З 1966 р. – у Тернопільському медичному університеті: з 1985 р. – завідувач, з 2003 р. – професор кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб; з 2007 р. – завідувач кафедри фізичної реабілітації і валеології Тернопільського педагогічного університету.

Основні напрями наукових досліджень: лікування захворювань щитоподібної залози та органів травлення. Запропонував застосування імуноактивних препаратів для лікування дифузного токсичного зобу.

Література

1. Андрейчин М. А. Єпішин Анатолій Васильович / М. А. Андрейчин // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2009. – Т. 9 : Е – Ж. – С. 419–420 : портр.

☀ **14.01 – 100 років** тому народився **Білик Василь Данилович** (14.01.1923, селище Вапнярка, нині смт Томашпільського р-ну Вінницької обл. – 12.02.2006, м. Вінниця), невролог, доктор медичних наук (1973), професор (1973).

Закінчив з відзнакою Вінницький державний медичний інститут (1950). Клінічний ординатор (1950–1951), асистент (1951–1966), з 2005 р. – професор кафедри нервових хвороб; проректор з навчальної роботи (1971–1974), ректор (1974–1988) Вінницького державного медичного інституту. Очолював Раду ректорів Вінницького центру ВНЗ. Був членом правління та Президії наукових товариств невропатологів, психіатрів та наркологів СРСР та України. Академік Міжнародної академії інтегративної антропології (1992). Учасник Другої світової війни.

Автор понад 80 наукових праць. Напрями наукової діяльності: нейроінфекційні захворювання, хвороби екстрапірамідної системи, клінічна епідеміологія нервових

хвороб, клініко-епідеміологічна характеристика екстрапірамідної патології в Подільському регіоні України.

Нагороджений орденами «Знак Пошани», Трудового Червоного Прапора та Дружби Народів, багатьма медалями. Заслужений працівник вищої школи України (1979). Лауреат Державної премії УРСР в галузі науки і техніки (1983). Почесний громадянин м. Вінниці (1998).

19 червня 2015 р. на фасаді морфологічного корпусу ВНМУ ім. М. І. Пирогова В. Д. Білику було відкрито меморіальну дошку.

Література

1. За покликом розуму і серця : [про В. Д. Білика] // Вінниця – місто послідовників М. І. Пирогова : монографія / О. А. Юрчишина [та ін.]. – Вінниця, 2020. – С. 388–395 : фот.
2. Процек О. Г. Білик Василь Данилович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2003. – Т. 2 : Б – Біо. – С. 787.
3. Шпаковська Ю. «В ньому поєднувались велич і простота...» : [у ВНМУ відкрито мемор. дошку на честь його ректора В. Д. Білика] / Ю. Шпаковська // Вінниччина. – 2015. – 24 черв. (№ 49). – С. 4.

☀ **15.01 – 85 років** тому народився **Казakov Валерій Миколайович** (15.01.1938, м. Бєлиничі Могильовської обл., Бєларусь – 05.05.2019, м. Донецьк), фізіолог, доктор медичних наук (1971), професор (1973), організатор медичної освіти і науки.

Закінчив Вінницький медичний інститут (1961), де відтоді працював: асистент (1966–1970), доцент кафедри

фізіології. Впродовж 1985–2010 рр. – ректор Донецького національного медичного університету. Академік Національної академії медичних наук України (2000), академік Нью-Йоркської АН (1993), академік АН Вищої школи України (1995). Лауреат премії НАН України ім. О. О. Богомольця (1982), премії ім. акад. В. П. Комісаренка НАН і НАМН України (2000), Герой України (2008). Нагороджений орденами: «Знак пошани», «За заслуги» 3-го ступеня та ін. державними нагородами. Заслужений діяч науки і техніки України.

Автор понад 1000 наукових праць, в т. ч. 41 монографії, 11 підручників та навчальних посібників, 25 винаходів, 24 санітарних правил, багатьох методичних вказівок і рекомендацій. Наукові дослідження: теоретична та клінічна нейрофізіологія; фізіологія дихання; центральні механізми регуляції гомеостазу, діагностичне застосування динамічного поверхневого натягу біологічних речовин при терапевтичних і онкологічних захворюваннях. Визначив закономірності кортико-лімбічних зв'язків як нейрофізіологічної основи адаптивної поведінки людини; брав участь в обґрунтуванні концепції релейної функції таламуса.

Література

1. Академіку НАМН України В. М. Казакову – 75 років // Журн. Нац. Акад. мед. наук України. – 2013. – Т. 19, № 1. – С. 119–120.
2. Северин Г. К. Казаков Валерій Миколайович / Г. К. Северин // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2011. – Т. 11: Зор – Как. – С. 672 : портр.

☀ **27.01 – 135 років** тому народився **Хахутов Шалва Дмитрович** (27.01.1888 – 09.08.1957, м. Нью-Йорк (США), доктор медицини, професор, відомий лікар-ортопед, хірург.

Професор кафедри пропедевтичної хірургії Київського медичного інституту (1930?–1938?). Приват-доцент Київського університету, директор і керівник будівництва Інституту швидкої допомоги. Завідувач кафедри шпитальної хірургії Вінницького медичного інституту (1938–1941). В період нацистської окупації працював у Києві в Інституті експериментальної і клінічної медицини. У 1944 р. виїхав до Європи, згодом емігрував до США. Член Нью-Йоркської Академії Наук (з 1955 р.), член Пироговського товариства.

Напрями наукових досліджень: хірургічне лікування патологічних псевдоартрозів; позасуглобовий артродез при туберкульозному ураженні суглоба; практичне застосування у хірургії асептиків та антисептиків. Співатор хірургічного методу Олбі-Хахутова.

Література

1. Ємчук О. І. Джерельно-інформаційний потенціал особових фондів Державного архіву м.Києва / О. І. Ємчук // Архіви України. – 2016. – № 3/4. – Про Ш. Д. Хахутова. С. 167–168.

Лютий

Дівчата дівчатам...

Дівчата дівчатам пришлють закордонні пакунки.
В них крихітні часточки серця і баночки з кремом,
Книжки українською, футби найвищих гатунків,
Бо принт «ЗСУ ЗБС» буде більше ніж мемом.
Дівчата дівчатам пошиють яскраві суценки,
Мірки знімають онлайн, щоб все точно співпало,
Нишком кладуть у коробку солодкі «крошенки»
І чорнобривців насіння – ще взимку подбали.
Поміж підсумків, наплічників, броників, касок,
Між тепловізорів і «ніштяків медицини»
Кладуть дівчата пакуночки гелевих масок,
Патчі під очі і баночку джему з ожини.
– Ти ж повернешся?
Будь ласка, не смій там лишатись.
– Звісно, як тільки стане безпечно дитині.
Всі мої плани дурницями можуть здаватись,
Але дурниці планую я ці в Україні.
Подруги дітям подруг надсилають дарунки,
Кожен дарунок той повний любов'ю і щемом.
Дівчата дівчатам пришлють закордонні пакунки.
В них крихітні часточки серця і баночки з кремом.
P.S. Дівчатам дівчатам пришлють за рецептами ліки,
Бо ті, що тут є, від своїх і дорожчі, і гірші.
Але щоб не думали: «О, позбирались, каліки»,
Про ці ніштяки я не стала писати у вірші.

Людмила Горова, випускниця ВНМУ

☀ **05.02 – 60 років** тому народилася **Палій Ірина Гордіївна** (05.02.1963, м. Чернівці), доктор медичних наук (1996), доцент (2001), професор (2006).

Закінчила з відзнакою Вінницький державний медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1986). Працювала лікарем-інфекціоністом Вінницької ЦРЛ. З 1991 р. – асистент кафедри фтизіатрії, з 1994 р. – асистент кафедри поліклінічної підготовки; з 2000 р. – доцент, з 2005 р. – професор кафедри поліклінічної терапії та сімейної медицини, нині кафедра внутрішньої та сімейної медицини. З 1996 р. – керівник курсу військово-польової терапії, який у 2005 р. був реорганізований в курс терапії екстремальних станів. Член Асоціації лікарів загальної практики – сімейної медицини.

Напрями наукових досліджень: аспекти антисептикопрофілактики і антисептикотерапії захворювань інфекційного генезу, дослідження в галузі гастроентерології, ін.

Література

1. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – С. 102.
2. Палій Ірина Гордіївна [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. Кафедра внутрішньої та сімейної медицини : [сайт] – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2LyNHуC>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 05.11.2022.

☀ **07.02 – 100 років** тому народився **Сольський Яків Порфирович** (07.02.1923, с. Кайдачиха Вінницького р-ну Вінницької обл. – 06.12.2009, м. Київ), фахівець в галузі медицини материнства, доктор медичних наук (1968), професор.

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1949).

Учасник Другої світової війни. Після закінчення клінічної ординатури працював асистентом кафедри акушерства і гінекології Вінницького медичного інституту, з 1961 р. за сумісництвом також – головним акушером-гінекологом Вінницького обласного відділу охорони здоров'я. У 1962 р. був обраний керівником відділу патології вагітних Київського НДІ педіатрії, акушерства і гінекології (нині інститут педіатрії, акушерства і гінекології АМН України).

Автор понад 400 наукових праць, у т. ч. 24 монографій. Напрями наукових досліджень: організація акушерсько-гінекологічної служби; прогнозування, діагностика і лікування гнійно-септичних захворювань; акушерсько-гінекологічні захворювання на промислових підприємствах; планування сім'ї; гінекологічна ендокринологія, ін.

Заслужений діяч науки і техніки України, академік УАН, академік Нью-Йоркської академії наук. Почесний професор Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова. Нагороджений орденами Вітчизняної війни 1-го і 2-го ступенів, «За заслуги» 3-го ступеня, «За мужність» 2-го ступеня, багатьма медалями.

Література

1. «Круті дороги до храму» Якова Сольського // Вінниця – місто послідовників М. І. Пирогова : монографія / О. А. Юрчишина [та ін.]. – Вінниця, 2020. – С. 383–387 : фот.
2. Свята справа професора Сольського / підгот. Ю. Віленський // Мистецтво лікування. – 2010. – № 7. – С. [108].

☀ **09.02 – 50 років** тому народилася **Андрушко Інна Іванівна** (09.02.1973, с. Пятківка Бершадського, нині Гайсинського р-ну Вінницької обл.), ревматолог, терапевт вищої кваліфікаційної категорії, доктор медичних наук (2012), професор (2020).

Закінчила Бершадське медичне училище (1991), Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова (1997). Працювала лікарем-інтерном у ВОКЛ ім. М. І. Пирогова. Навчалася в магістратурі (1997–1998), клінічній ординатурі (1998–2000), аспірантурі (2000–2003) на кафедрі факультетської терапії ВНМУ. Працювала асистентом кафедри факультетської терапії ВНМУ (2003–2008). Навчалася у докторантурі (2007–2009) в Національному науковому центрі «Інститут кардіології імені академіка М. Д. Стражеска». Доцент (2008–2015), з 2015 р. – професор кафедри внутрішньої медицини № 1, з 2022 р. – проректор з науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор та співавтор близько 100 наук праць, зокрема методичних розробок для студентів 4–6 курсів, навчального посібника «Внутрішня медицина» (розділ

«Ревматологія»; Вінниця, 2008). Напрями наукових досліджень в галузі ревматології та серцево-судинних захворювань.

Література

1. Андрушко Інна Іванівна [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. Кафедра внутрішньої медицини № 1 : [сайт] – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/2UYxEr1>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 12.12.2022.

☀ **12.02 – 50 років** тому народився **Беляєв Едуард Вікторович** (12.02.1973, м. Івано-Франківськ), ортопед-стоматолог, хірург-стоматолог, лікар вищої кваліфікаційної категорії, кандидат медичних наук (2008), доцент кафедри ортопедичної стоматології (2012).

Закінчив Івано-Франківське медичне училище (1992), з відзнакою – стоматологічний факультет Вінницького державного медичного університету ім. М. І. Пирогова (1999), де відтоді працював: старшим лаборантом (1999–2000), асистентом (2000–2011), доцентом (2011–2017) кафедри ортопедичної стоматології. З 2017 р. – завідувач кафедри ортопедичної стоматології ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Нагороджений Почесними грамотами.

Автор численних наукових праць, патентів на винахід. Напрями наукових досліджень: дослідження антропо-генетичних факторів виникнення карієсу в практично здорових міських юнаків і дівчат Подільського регіону України; анатомо-топографічні та функціональні

особливості діагностики, лікування і реабілітації вторинних деформацій зубощелепової системи, ін.

Література

1. Беляєв Едуард Вікторович [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. Кафедра ортопедичної стоматології : [сайт] – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3CGAGYT>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 12.12.2022.

☀ **12.02 – 70 років** тому народився **Йолтухівський Михайло Володимирович** (12.02.1953, с. Явтухи Деражнянського р-ну Хмельницької обл.), фізіолог, доктор медичних наук (2000), професор (2005).

Після закінчення з відзнакою Вінницького медичного інституту у 1978 р., працював на кафедрі нормальної фізіології: старший лаборант (1978–1980), аспірант (1980–1983), асистент (1983–1991), старший викладач (1991–1992), доцент (1992–2001), професор (2001–2015), з 2015 р. – завідувач кафедри нормальної фізіології ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Заступник декана по роботі з іноземними студентами, завідувач відділу міжнародних зв'язків (2000–2019).

Автор близько 300 наукових праць, кількох монографій, у т. ч. «Ходьба людини» (2022); підручників, понад 15 навчальних посібників, багатьох нововведень, патентів, раціоналізаторських пропозицій Напрями наукових досліджень: фізіологія рухів.

Член вченої Ради університету та медичних факультетів, член методичних рад з медико-теоретичних дисциплін та роботи з іноземними студентами, член експертних рад Державної акредитаційної комісії та Департаменту атестації кадрів МОН України, член науково-методичної ради додипломної підготовки іноземних громадян МОН України, експерт Центру тестування МОЗ України.

Нагороджений Почесними грамотами Вінницької обласної державної адміністрації та обласної Ради (2005, 2018), двічі нагороджений грамотами Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства освіти України (1996, 2006), знаком Міністерства освіти України «Відмінник освіти України» (1999), пам'ятною медаллю Українського державного центру міжнародної освіти Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України «За досягнення в галузі міжнародної освіти» (2012). Указом Президента присвоєно почесне звання «Заслужений працівник освіти України» (2016). Удостоєний звання «Винахідник СРСР». У 2017 р. став номінантом на отримання відзнаки за професіоналізм і милосердя «Орден Святого Пантелеймона» у номінації «Міжнародне співробітництво в галузі охорони здоров'я».

Література

1. Гасюк В. Харизма доктора Йолтухівського / В. Гасюк // Вінниччина. – 2013. – 13 лют. – С. 6.
2. Йолтухівський М. В. «Я вважаю за щастя працювати зі своїми колегами» / М. В. Йолтухівський // Молодий медик. – 2018. – Лют. (№ 2). – С. 6–7 : фот.
3. Мороз В. М. Йолтухівський Михайло Володимирович / В. М. Мороз // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2011. – Т. 11 : Зор – Как. – С. 621 : портр.

4. Почесні нагороди від міністерства – викладачам! : [у т. ч. знаком «Відмінник освіти України» нагородж. М. В. Йолтухівського] // Молодий медик. – 2000. – Берез. (№ 1). – С. 1.

☀ **12.02 – 80 років** тому народився **Діденко Василь Йосипович** (12.02.1943, с. Розсоховата Гайсинського р-ну Вінницької обл.), оториноларинголог, доктор медичних наук (2003).

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1966). Працював військовим лікарем. З 1993 р. – у Запорізькій медичній академії післядипломної освіти: з 2005 р. – професор кафедри оториноларингології.

Розробляє та удосконалює методи реконструктивної хірургії ЛОР-органів з застосуванням губчастої кістки та кісткового мозку. Досліджує проблеми сучасної ендоназальної функціональної отохірургії при запальних захворюваннях носа та навколоносових пазух, а також естетичної хірургії носа і вуха.

Література

1. Терещенко Т. М. Діденко Василь Йосипович / Т. М. Терещенко // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2007. – Т. 7 : Г – Ді. – С. 670–671 : портр.

☀ **22.02 – 85 років** тому народився **Костюк Григорій Якович** (22.02.1938, с. Копайгород Барського р-ну Вінницької обл. – 18.10.2020, м. Вінниця), доктор медичних наук (1988), професор (1991), академік Міжнародної академії інтегративної антропології.

Закінчив Одеське медичне училище № 3 (1959), Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1967), після закінчення якого працював на кафедрі оперативної хірургії та топографічної анатомії того самого ВНЗ. Асистент (1968–1976), доцент (1976–1989), протягом 1989–2017 рр. – завідувач кафедри оперативної хірургії та топографічної анатомії ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор близько 300 наукових праць, у т. ч. навчальних посібників, 35 винаходів, 75 раціоналізаторських пропозицій. Напрями наукової діяльності: дослідження основ функціонування і розробка реконструктивних операцій на порожнистих органах травної системи методами математичного моделювання, морфофункціональне обґрунтування нових способів хірургічного лікування захворювань органів черевної порожнини в експерименті.

Література

1. Процек О. Г. Костюк Григорій Якович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2014. – Т. 14 : Кол – Кос. – С. 741 : портр.
2. Професор Григорій Якович Костюк (до 80-річчя від дня народж.) // Клін. анатомія та операт. хірургія. – 2018. – Т. 17, № 1. – С. 125–126.

3. Професор Костюк Григорій Якович : (до 80-річчя з дня народж.) // Вісн. проблем біології і медицини. – 2018. – Вип. 1. – С. 9–10 : фот.
4. Професор Костюк Григорій Якович : (до 70-річчя з дня народж.) / Ю. Т. Ахтемійчук, М. П. Ковальський, В. І. Півторак [та ін.] // Вісн. проблем біології і медицини. – 2008. – № 1. – С. 7–8.
5. Професору Костюку Григорію Яковичу – 80! // Молодий медик. – 2018. – Лют. (№ 2). – С. 8 : фот.

☀ **23.02 – 95 років** тому народилася **Доценко Клавдія Степанівна** (23.02.1928, м. Козилець Чернігівської обл. – 2004, м. Вінниця), педіатр, організатор охорони здоров'я.

Закінчила Вінницький медичний інститут (1949). Працювала педіатром у Будинку дитини Стрижавської виправної колонії Вінницької обл.

З 1954 р. разом з Будинком дитини переїхала до Маріупольської колонії. З 1958 р. – дільничний педіатр 2-ї дільничної міської лікарні і одночасно навчалася в ординатурі на кафедрі педіатрії Вінницького медичного інституту. З 1960 р. – головний педіатр Вінницького обласного відділу охорони здоров'я. За період її роботи на цій посаді в усіх ЦРЛ були організовані дитячі відділення, на сільські лікарські дільниці прийшли педіатри. У 1980 р. до ладу стала обласна дитяча лікарня на 300 ліжок. Відбувалася інтенсивна спеціалізація педіатричної служби. З'явилися обладнані сучасною технікою спеціалізовані відділення, які надавали допомогу дітям на рівні тогочасних вимог. Мала хист добирати кадри. Виховала

цілу плеяду відданих справі лікарів-педіатрів. З 1981 р. працювала педіатром Вінницької обласної дитячої клінічної лікарні.

Література

1. Пам'яті Доценко Клавдії Степанівни – заслуженого лікаря України // Медицина Вінниччини. – 2004. – Берез. – С. 2 : фот.
2. Клавдія Доценко // Голяченко О. Лікарі Вінниччини / О. Голяченко. – Тернопіль : Лілея, 1999. – С. 81–82 : фот.

☀ **26.02 – 55 років** тому народилася **Кондратюк Валентина Костянтинівна** (26.02.1968, м. Немирів Вінницької обл.), акушер-гінеколог, доктор медичних наук (2009), професор.

Закінчила Вінницький медичний інститут (1991). Працювала лікарем. З 1994 р. – в Інституті педіатрії, акушерства та гінекології НАМНУ: з 2005 р. – провідний науковий співробітник, з 2010 р. – головний науковий співробітник; водночас з 2012 р. – професор кафедри акушерства, гінекології та медицини плода Національної медичної академії післядипломної освіти (м. Київ).

Автор понад 250 наукових праць, у т. ч. 6-х монографій (у співавторстві), 29 авторських свідоцтв на винахід та корисну модель. Наукові дослідження: діагностика, консервативне та хірургічне лікування гінекологічної патології у жінок репродуктивного віку: безплідність, запальні захворювання, ендокринні порушення, ендометріоз, лейоміома матки, енезуа вірусні ураження яєчників, захворювання шийки матки, ожиріння, метаболічний синдром, питання планування сім'ї.

Література

1. Вовк І. Б. Контратюк Валентина Костянтинівна / І. Б. Вовк // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2014. – Т. 14 : Кол – Кос. – С. 265 : портр.

☀ **28.02 – 75 років** тому народився **Дудка Петро Федорович** (28.02.1948, с. Мокіївці Шепетівського р-ну, нині Хмельницької обл.), терапевт, доктор медичних наук (1996), професор (2005).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1972). Працював лікарем. З 1977 р. – у Національному медичному університеті (м. Київ): з 2004 р. – професор кафедри терапії стоматологічного факультету. Вивчає проблеми діагностики та лікування хронічного легеневого серця, патофізіологію серцевої недостатності та ішемічної хвороби.

Література

1. Полякова І. М. Дудка Петро Федорович / І. М. Полякова // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2008. – Т. 8 : Дл-Дя. – С. 508. – Бібліогр.: в кінці ст.

Березень

Кожна війна велика.
Ось і ти доростай до своєї.
Що наші вірші тепер?
Чесна судома горла,
обпеченого самогоном.
Що – доми?
Теплі камені,
уже заряджені в праці.
Що – любов?
Рука, простягнута навмання
у хиже серце вогню.
Що – життя?
Все густіший іній
на голених скронях.

Катерина Калитко

☀ **01.03 – 120 років** тому народився **Губанов Олексій Гаврилович** (16.02.(01.03).1903, м. Вольськ, нині Саратовської обл., РФ – ?, м. Київ), лікар, доктор медичних наук (1964), професор (1967).

Закінчив Саратовський університет (1928). Працював лікарем. Упродовж 1930–1939 рр. – у Саратовському медичному інституті. Учасник Другої світової війни. З 1945 р. – у Вінницькому медичному інституті, впродовж 1947–1948 рр. – доцент кафедри нормальної анатомії. З 1952 р. – в НДІ туберкульозу і грудної хірургії, нині Інститут фтизіатрії і пульмонології АМНУ (м. Київ): з 1963 р. – завідувач відділення, з 1969 р. – завідувач лабораторії алопластики.

Основні напрями наукових досліджень: проблеми застосування полімерів у медицині.

Література

1. Клименко В. І. Губанов Олексій Гаврилович / В. І. Клименко // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2006. – Т. 6 : Го – Гю. – С. 571 : портр.

☀ **02.03 – 60 років** тому народився **Русак Петро Степанович** (02.03.1963, с. Богданівка, нині с. Синьків Заліщицького р-ну Тернопільської обл.), дитячий хірург вищої категорії, доктор медичних наук (2012), професор (2014).

Закінчив Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1986). Працював лікарем, з 1992 р. – завідувач хірургічного відділення №1 Житомирської обласної дитячої клінічної лікарні. З 1994 р. – головний дитячий хірург Департаменту охорони здоров'я Житомирської облдержадміністрації. У 2004 р. у зв'язку з відкриттям Житомирської філії кафедри дитячої хірургії НМАПО ім. П. Л. Шупика, призначений завідувачем кафедри дитячої хірургії з курсу «Абдомінальна лапароскопічна хірургія дитячого віку».

Автор та співавтор близько 260 наукових праць, у т. ч. шести монографій, багатьох патентів, кількох навчально-методичних посібників.

З 2015 р. – член редколегії журналу «Хирургия Восточной Европы». З 2006 р. – член редколегії, з 2016 р. – головний редактор науково-практичного журналу «Хірургія дитячого віку». Голова Асоціації хірургів Житомирської обл. Лауреат Національної медичної премії України в номінації «Практикуючий лікар» та обласної медичної премії ім. О. Ф. Гербачевського.

Література

1. До 50-річчя Петра Степановича Русака // Хірургія дит. віку. – 2013. – № 1. – С. 7.
2. Русак Петро Степанович // Творці Української науки. – Київ, 2019. – Т. 1. – С. 189.
3. «Хірургія – це моє життя...» : (Русак Петро Степанович – обласний дитячий хірург) : біобібліогр. покажч. / укл. Л. В. Старикова. – Житомир, 2010. – 17 с. – (Славні імена охорони здоров'я Житомирщини).

☀ **03.03 – 75 років** тому народився **Бабійчук Валерій Вікторович** (03.03.1948, м. Вінниця), заслужений лікар України.

Закінчив Вінницький медичний інститут (1972). Працював головним лікарем Дашковецької дільничної лікарні Літинського р-ну на Вінниччині (1973–1979), заступником головного лікаря Літинського р-ну з медичного обслуговування населення (1979–1983), завідувачем сектору кадрів Вінницького обласного відділу охорони здоров'я. З 1987 р. – начальник Вінницького обласного клінічного госпіталю ветеранів війни.

Заслужений лікар України (1993). Нагороджений значком «Відміннику охорони здоров'я», орденом «За мужність», Почесною грамотою Кабінету Міністрів України та Почесною грамотою Верховної Ради України, грамотами Департаменту охорони здоров'я, Вінницької обласної Ради та обласної державної адміністрації.

Література

1. Тимчишин В. Життєве кредо Бабійчука / В. Тимчишин // Панорама. – 2003. – 12 лют.
2. Медичне мистецтво головного лікаря Вінницького госпіталю // Вінниччина медична. – 2016. – Берез. (№ 3). – С. 5 : фот.

☀ **04.03 – 85 років** тому народився **Бабійчук Георгій Опанасович** (04.03.1938, с. Ялтушків Барського р-ну Вінницької обл.), кріобіолог, доктор біологічних наук (1987), професор (1990).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1963). Упродовж 1969–1972 рр. працював лікарем, молодшим науковим співробітником дитячого відділення Харківського НДІ ортопедії і травматології. Один з організаторів досліджень із кріобіології в Україні та створення Інституту проблем кріобіології й кріомедицини НАНУ (м. Харків), де працює з 1972 р.: науковий співробітник, завідувач відділу кріофізіології, з 1988 р. – заступник директора з наукової роботи. Директор Державного підприємства «Наукова лабораторія кріочутливості та кріорезистентності біологічних об'єктів при їх збереженні в тканинному банку» Інституту проблем кріобіології і кріомедицини. З 2001 р. – професор міжнародної кафедри ЮНЕСКО з кріобіології.

Засновник наукової школи з вивчення центральних механізмів терморегуляції за природного та штучного охолодження організмів людей і тварин. Запропонував наукову концепцію, яка відкриває принципово нові шляхи для збереження життєдіяльності тварин і людей. Дослідження в цій галузі не мають світових аналогів. Лауреат премії ім. О. О. Богомольця НАН України (1993).

Література

1. Ломако В. В. Бабійчук Георгій Опанасович / В. В. Ломако // Енциклопедія Сучасної України. – Т. 2 : Б – Біо. – Київ, 2003. – С. 32 : фот.

☀ **07.03 – 65 років** тому народився **Бобрук Володимир Петрович** (07.03.1958, с. Котюжинці Калинівського р-ну Вінницької обл.), кандидат медичних наук (1989), доцент (1993).

Закінчив Вінницьке медичне училище (1977), Вінницький медичний інститут (1985), в якому відтоді працює: старший лаборант кафедри судової медицини (1985–1986); старший лаборант (1986–1987), асистент (1987–1992), з 1992 р. – доцент кафедри фармакології. Заступник декана медичного факультету (1994–2000). З 2000 р. – декан фармацевтичного факультету. Завідувач кафедри фармації ВНМУ ім. М. І. Пирогова (2002–2013).

Автор понад 150 наукових праць у т. ч. численних методичних рекомендацій для студентів фармацевтичного факультету, патентів на винаходи.

Нагороджений Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України (2003), Почесною грамотою Вінницької облдержадміністрації та обласної ради (2017).

Література

1. Бобрук В. П. «Посій, у тебе воно зійде», – просять домашні Володимира Петровича Бобрука : [бесіда з В. П. Бобруком, деканом фармацевт. ф-ту ВНМУ ім. М. І. Пирогова] / В. П. Бобрук ; спілкувалась В. Родінкова // Молодий медик. – 2008. – Лют. (№ 2). – С. 4–5 : фот.
2. Шляхи зростання : [про декана фармацевт. ф-ту ВНМУ ім. М. І. Пирогова В. П. Бобрука] // Молодий медик. – 2018. – Берез. (№ 3). – С. 5 : фот.

☀ **07.03 – 60 років** тому народилася **Процюк Тетяна Леонідівна** (07.03.1963, с. Велика Виска Маловисковецького, нині Новоукраїнського р-ну Кіровоградської обл.), педіатр вищої кваліфікаційної категорії, доктор медичних наук (2009), професор (2020).

Закінчила Кіровоградське медичне училище з відзнакою (1981), педіатричний факультет Вінницького державного медичного інституту (1989). Працювала у Вінницькій дитячій клінічній лікарні № 2 (1989–1993). Клінічний ординатор кафедри дитячих хвороб (1993–1995), асистент кафедри дитячих хвороб педіатричного факультету (1995–2011), доцент кафедри педіатрії № 1 (2011–2018) ВНМУ ім. М. І. Пирогова. У 2018 році обрана на посаду професора кафедри педіатрії № 1. Надає консультації у Вінницькій обласній дитячій клінічній лікарні.

Автор і співавтор понад 130 наукових праць у т. ч. навчальних посібників «Захворювання дитячого віку» (Вінниця, 2012), «Практичний посібник з педіатрії» (Вінниця, 2018). Напрями наукових досліджень: діагностика та лікування алергічних захворювань, органів дихання, хронічного гломерулонефриту в дітей, ін.

Література

1. Процюк Тетяна Леонідівна [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. Кафедра педіатрії № 1 : [сайт] – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3ZqX6at>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 12.12.2022.

☀ **14.03 – 60 років** тому народився **Камінський В'ячеслав Володимирович** (14.03.1963, с. Яришів Могилів-Подільського р-ну Вінницької обл.), акушер-гінеколог, доктор медичних наук (1999), професор (2003).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1985). Працював лікарем. Упродовж 1994–1997 рр. – асистент кафедри акушерства та гінекології № 1 Вінницького медичного університету ім. М. І. Пирогова. З 2000 р. – у Національній медичній академії післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика; з 2005 р. – завідувач кафедри акушерства, гінекології та репродуктології; водночас – директор Київського центру репродуктивної та перинатальної медицини. З 2005 р. – головний позаштатний спеціаліст МОЗ України із спеціальності «Акушерство та гінекологія».

Автор понад 300 наукових публікацій, у т. ч. 7 монографій, 19 методичних рекомендацій, 11 раціоналізаторських пропозицій, авторських свідоцтв та 15 патентів на винахід. Напрями наукових досліджень: пізні гестози; антенатальна охорона плода; перебіг вагітності й пологів при інфекційних патологіях; профілактика материнсько-плодової трансмісії ВІЛ-інфекції; системна ензимотерапія в акушерстві.

Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2012). Нагороджений орденом Української православної церкви Преподобного Нестора Літописця 2-го ступеня (2014), орденом Рівноапостольного князя Володимира 3-го ступеня (2015), орденом «За заслуги» 3-го ступеня (2017) та ін. державними нагородами.

Заслужений лікар України (2009). Член-кореспондент НАМН України. (2010).

Література

1. Гош Р. І. Камінський В'ячеслав Володимирович / Р. І. Гош // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2012. – Т. 12 : Кал – Киї. – С. 124 : портр.
1. Камінський В. В. Професор В'ячеслав Камінський: «Реформувати – зовсім не означає, що все надбане треба зруйнувати» / В. В. Камінський ; розмовляв В. Коломак // Голос України : [сайт газети]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3HrIIID>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 11.10.2022.
2. Камінський В'ячеслав Володимирович [Електронний ресурс] // Національна академія медичних наук України : [офіц. сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3Yf171i>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 11.12.2022.

☀ **19.03 – 70 років** тому народився **Кішук Василь Васильович** (19.03.1953, м. Коростень Житомирської обл.), оториноларинголог, доктор медичних наук (2002), професор (2004).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1976). Лікар-інтерн ЛОР відділення обласної клінічної лікарні ім. М. І. Пирогова (1976–1977), лікар-оториноларинголог Гайсинської ЦРЛ на Вінниччині (1977–1980), клінічний ординатор кафедри ЛОР хвороб Вінницького медичного інституту (1980–1982), асистент кафедри ЛОР хвороб того самого інституту (1982–1984). З 1984 р. – завідувач ЛОР

відділення обласної клінічної лікарні імені М. І. Пирогова, з 2002 р. – завідувач кафедри оториноларингології Вінницького медичного університету ім. М. І. Пирогова. З 1984 р. – головний оториноларинголог обласного управління охорони здоров'я. Член Правління Українського наукового медичного товариства оториноларингологів. Академік академії наук вищої школи України (2014). Голова Правління Вінницького обласного товариства оториноларингологів (з 2002 р.).

Автор численних наукових праць та винаходів. Напрями наукових досліджень: проблеми хронічного тонзиліту, склероми, ендоскопічної мікрохірургії, естетичної хірургії, патології середнього вуха, носа, біляносових порожнин. Запропонував нові методики хірургічного втручання при доброякісних пухлинах орбіти, атрезії хоан, стенозах слізновивідних шляхів, нові методи діагностики та консервативного лікування хронічного тонзиліту і склероми.

Заслужений лікар України (1998). Нагороджений Почесною грамотою Вінницької обласної адміністрації та обласної Ради (2013).

Література

1. З ювілеєм, професоре : [до 65-річчя В. В. Кіщука, зав. каф. ЛОР хвороб ВНМУ ім. М. І. Пирогова] // Вінниц. газ. – 2018. – 22 берез. (№ 13). – С. 2 : фот.
2. Кіщук Василь Васильович // Імена України 2007 : біографічний енциклопедичний словник / Ін-т гуманітар. досліджень АН України ; уклад. Л. Г. Андрієнко [та ін.]. – Київ : Фенікс, 2007. – С. 223–224.
3. Кіщук Василь Васильович (до 60-річчя з дня народж.) // Журн. вушн., нос. і горл. хвороб. – 2013. – № 2. – С. 93–94 : фот.

4. Кішчуку Василю Васильовичу – 65! // Молодий медик. – 2018. – Берез. (№ 3). – С. 6 : фот.
5. Процек О. Г. Кішчук Василь Васильович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2013. – Т. 13 : Киї – Кок. – С. 263 : портр.

☀ **19.03** – **55 років** тому народився **Шамрай Володимир Анатолійович** (19.03.1968, м. Липовець Вінницької обл.), онкогінеколог вищої категорії, доктор медичних наук. Протягом 2014–2022 рр. – головний лікар Вінницького обласного клінічного онкологічного диспансеру.

Голова правління громадської організації «Асоціація онкологів Поділля». Доцент кафедри променевої діагностики, променевої терапії та онкології ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Заслужений лікар України.

Література

1. Шамрай В. «Рак не вирок – квінтесенція нашої роботи» : [бесіда з В. Шамраєм, голов. лікарем Вінниц. обл. клін. онколог. диспансеру] / В. Шамрай ; спілкувалась Ю. Разанова // Вінниччина. – 2016. – 5 жовт. (№ 77). – С. 9 : фот.
2. Шамрай В. «Щасливий, що допомагаю людині вберегти найцінніше – життя» / В. Шамрай ; [кор.] О. Шуткевич // Вінницька газета. – 2014. – 24 жовт. – С. 3.
3. Шамрай В. А. Володимир Шамрай, головний лікар Вінницького обласного клінічного онкодиспансеру: «Вчасно діагностований рак у переважній більшості випадків вилікований» : [бесіда з онкологом В. А. Шамраєм] / В. А. Шамрай ; спілкувалась М. Твердохліб // Вінничанка. – 2016. – № 2. – С. 14.

☀ **25.03 – 70 років** тому народився **Шатило Віктор Йосипович** (25.03.1953, с. Кримок Радомишльського р-ну Житомирської обл.), фахівець вищої кваліфікаційної категорії в галузі організації і управління системи охорони здоров'я, доцент, доктор медичних наук.

Закінчив педіатричний факультет Вінницького медичного інституту ім. М. І. Пирогова (1980). Працював хірургом, ординатором дитячого реанімаційного відділення Житомирської міської дитячої лікарні (1981–1985). Заступник головного лікаря з лікувальної роботи Житомирської обласної дитячої лікарні (1985–1987), начальник сектору обласного відділу охорони здоров'я (1987–1989), заступник, перший заступник начальника управління охорони здоров'я Житомирської облдержадміністрації (1989–2002). Директор Житомирського базового медичного коледжу (2002–2007). У 2003 р. організував і очолював за сумісництвом кафедру «Загальна практика – сімейна медицина» факультету післядипломної освіти ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Ректор Житомирського інституту медсестринства (2007–2017), ректор Житомирського медичного інституту (2017–2022).

Автор численних наукових праць, у т. ч. кількох монографій, навчально-методичних посібників, багатьох авторських свідоцтв на винаходи.

Лауреат премії ім. О. Ф. Гербачевського, відмінник охорони здоров'я (1991), заслужений лікар України (1998). Нагороджений Почесною Грамотою Верховної Ради України (2006), Почесною Грамотою Міністерства освіти і

науки та Національної академії наук (2013), орденом «За заслуги» III ступеня,

Література

1. Будник Е. Відданість професії // Пульс. – 2003. – № 13. – С. 1.
2. Будник Е. Шляхом удосконалення і розвитку // Пульс. – 2003. – № 24. – С. 3.
3. Шатило Віктор Йосипович – лікар, організатор, науковець : біобібліогр. покажч. / укл. І. П. Смалюх. – Житомир, 2007. – 35 с. – (Славні імена охорони здоров'я Житомирщини).

☀ **26.03 – 65 років** тому народилася **Фоміна Людмила Василівна** (26.03.1958, м. Вінниця), доктор медичних наук (2006), професор (2008).

Закінчила з відзнакою Вінницький державний медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1981).

Працювала лікарем-інтерном відділення реанімації Вінницької обласної клінічної лікарні ім. М. І. Пирогова. З 1981 р. – старший лаборант, з 1987 р. – асистент, з 1995 р. – доцент, з 2007 р. – професор кафедри нормальної анатомії Вінницького національного медичного університету імені М. І. Пирогова. З 19 вересня 2007 р. – начальник навчального відділу.

Автор численних наукових праць та винаходів, присвячених оптимізації лікування судинних пухлин. Виграла гранд фонду Сороса на представлення своєї наукової роботи на 10-му ювілейному Конгресі Anatomishen Gieselshaft (1996).

Нагороджена Почесною грамотою МОЗ України (2013), Почесною грамотою Вінницької держадміністрації

і обласної Ради (2008), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2017, 2021). Відзначена дипломом учасника Всеукраїнського видавничого проєкту «Науково-освітній потенціал України» (2014). Здобула перемогу у конкурсі «Жінки Вінниччини» (2019).

Література

1. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – С. 37–39.
2. Професор Людмила Василівна Фоміна здобула перемогу у конкурсі «Жінки Вінниччини» // Молодий медик. – 2019. – Берез. (№ 3). – С. 8 : фот.
3. Фоміна Людмила Василівна // Науково-освітній потенціал України / авт.-упоряд. Л. М. Гаврилюк. – Київ, 2012. – Кн. 2. – С. 258–259 : фот.

Квітень

Стою в штурханині поміж
мертвими, живими і ненародженими.
У мертвих лікті
розтроджені, вивернуті, гарячі,
у живих – як леза, гострі й холодні.
Ненароджені відступаються,
обережні, певні,
що їм тут не будуть раді.

Велика війна, велика.
Війна не буває малою.

І все написане дотепер – сухі
пучечки волошок
за іконами
у спорожнілих домах.
І якщо ти заговориш
після піїтьми –
кого я почую на другому березі голосу?

Катерина Калитко

☀ **06.04 – 115 років** тому народився **Франкфурт Мойсей Ізраїльович** (06.04.1908, містечко Сатанів, нині смт Городоцького р-ну Хмельницької обл. – 1984, м. Київ), нефролог, доктор медичних наук (1962), професор (1963).

У 1932 р. закінчив Київський медичний інститут. До Другої світової війни працював у м. Вінниці лікарем, асистентом кафедри терапії Вінницького медичного інституту. Учасник Другої світової війни. Упродовж 1951–1976 рр. – завідувач кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб Донецького медичного інституту, де організував біохімічну кафедральну лабораторію. Обирався заступником голови Донецького обласного терапевтичного товариства, головою Донецького обласного кардіореumatологічного комітету. Молодший брат доктора медичних наук Олександра Франкфурта, учень академіка М. Стражеска.

Автор понад 40 друкованих праць, зокрема монографій «Ліпоїдний нефроз» (Київ, 1947), «Морфологія дифузного нефриту» (Донецьк, 1958), 4-х навчальних посібників.

Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, Вітчизняної війни I і II ступенів, Червоної Зірки, медаллю «За бойові заслуги». Похований на Лук'янівському єврейському цвинтарі у Києві.

Література

1. Франкфурт Мойсей Ізраїльович // Учені вузів Української РСР : довідник. – Київ, 1968. – С. 445.

2. Франкфурт Мойсей Ізраїльович [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енцикл. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <http://bit.ly/2AgXU5H>. – Назва з екрана. – Дата доступу: 02.08.2022.
3. Франкфурт Мойсей Ізраїльович // Війна пройшлась по їхніх долях. Книга пам'яті Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова : в 2 ч. / уклад.: О. А. Юрчишина, М. Г. Домненко, В. В. Кокус. – Вінниця, 2021. – Ч. 1. З інституту – на фронт : проф.-викл. склад, випускники, студенти та співробітники – учасники Другої світової війни. – С. 150–151.

☀ **10.04 – 105 років** тому народився **Олійник Степан Федорович** (10.04.1918, с. Кудлаї Вороновицького, тепер Немирівського р-ну Вінниц. обл. – 06.05.1992, м. Львів), терапевт, кардіолог, доктор медичних наук (1957), професор (1958).

Закінчив Вінницький медичний технікум (1936), повний курс військового факультету Саратовського державного медичного інституту (1943). Працював лікарем діючої армії (1943–1945), санітарної частини УВС у м. Вінниці (1946); ординатором терапевтичної клініки (1946–1948), асистентом кафедри факультетської терапії (1948–1951), доцентом кафедри шпитальної терапії (1951–1952) Вінницького медичного інституту. Упродовж 1959–1985 р. – завідувач кафедри факультетської терапії Львівського медичного інституту.

Автор понад 200 наукових праць, 13 монографій. Напрями наукових досліджень: санологія, питання кардіології, ревматології, нутриціології, ін.

Література

1. Федорів Я. М. Професор Олійник Степан Федорович – вчений, педагог, лікар / Я. М. Федорів, А. В. Магльований, В. С. Гриновець. – Львів : Кварт, 2010. – 94 с.
2. Олійник Степан Федорович [Електронний ресурс] // Енциклопедія Сучасної України : [вебсайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3YAsbYU> (дата звернення: 07.11.2022), вільний. – Назва з екрана.
3. Федорів Я.-Р. М. До 90-річчя з дня народження Степана Федоровича Олійника / Я.-Р. М. Федорів // Вісник вищої медичної освіти. – 2008. – № 2. – С. 67–69.
4. Федорів Я.-Р. М. Лікар, Вчений, Вчитель / Я.-Р. М. Федорів // Експерим. та клін. фізіологія та біохімія. – 2008. – № 1. – С. 98–101.

☀ **12.04 – 65 років** тому народився **Хаїмзон Ігор Ізевич** (12.04.1958, м. Ростов-на-Дону – 02.02.2014, м. Вінниця), доктор технічних наук (1995) професор (2001).

Закінчив Вінницький політехнічний інститут (1979). Старший лаборант (1981–1985), з 1985 р. – асистент, з 1995 р. – доцент, з 1991 р. – старший викладач кафедри медичної і біологічної фізики, з 1996 р. – в. о. завідувача, з 1997 р. по 2014 р. – завідувач кафедри біологічної фізики, інформатики та медичної апаратури ВНМУ ім. М. І. Пирогова. З 1990 р. очолював Центр нових інформаційних технологій медичного університету. Був керівником госпрозрахункової теми «Комп’ютерне моделювання процесів життєдіяльності органів і систем організму людини».

Автор понад 100 друкованих праць. Напрями наукових досліджень: інформаційні технології в медицині, фізичні основи радіонуклідних методів діагностики та лікування, ін.

Нагороджений Почесною грамотою Вінницької обласної державної адміністрації та обласної Ради (2013).

Література

1. Ігоря Йосиповича для тих, хто його знав, не замінить ніхто і ніколи // Молодий медик. – 2014. – Січ. (№ 1). – С. 8 : фот.
2. Морозов О. А. Пам'яті Ігоря Йосиповича Хаїмзона / О. А. Морозов, О. Ю. Майоров // Клин. информатика и телемедицина. – 2014. – Т. 10, вип. 11. – С. 118.
3. Професор Хаїмзон: «Просто потрібно робити свою роботу, і все буде прекрасно» / І. І. Хаїмзон // Молодий медик. – 2008. – Квіт. (№ 4). – С. 5.
4. Родінкова В. Тисяча людей проводжали в останню путь Ігоря Хаїмзона / В. Родінкова // Місто. – 2014. – 5 лют. (№ 5). – С. 3.
5. Хаїмзон Ігор Йосипович // Бібліографія вчених академії медико-технічних наук України : (хронол. покажч. друк. праць за період з 1990 по 2003 рік). – Хмельницький ; Вінниця, 2003. – С. 270–271: фот.

☀ **30.04 – 50 років** тому народилася **Осовська Наталія Юріївна** (30.04.1973, м. Вінниця), фахівець вищої кваліфікаційної категорії з терапії, кардіології, функціональної діагностики, доктор медичних наук (2009), професор (2017).

Закінчила Вінницький медичний інститут (1997), де відтоді працює з 2002 р. (нині університет): з 2017 р. –

завідувач кафедри терапевтичних дисциплін та сімейної медицини факультету післядипломної освіти; водночас з 1998 р. – лікар Вінницької обласної клінічної лікарні.

З 2014 р. – член робочої групи зі створення нормативних документів з функціональної діагностики Українського товариства кардіологів. З 2018 р. – дійсний член Європейського товариства кардіологів. З 2018 року є головою громадської організації «Асоціація сімейних лікарів та лікарів терапевтичних фахів Поділля «Подільський лікар». З 2014 р. – член редакційної колегії журналу «Кардіохірургія та інтервенційна кардіологія».

Автор та співавтор понад 330 наукових праць, зокрема навчального посібника «Кардіологія» (Вінниця, 2011), посібника «Внутрішня медицина» (Вінниця, 2016).

Наукові дослідження: ремоделювання серцево-судинної системи у нормотензивних осіб різного віку та хворих на гіпертонічну хворобу; синдром сполучнотканинної дисплазії: малі структурні аномалії серця – пролапс мітрального клапана, аномальної хорди лівого шлуночка; вивчення хронічної серцевої недостатності на тлі кардіоміопатій, зокрема некомпактного лівого шлуночка; лікування мікроvasкулярної стенокардії тощо.

Література

1. Мазур Ю. В. Осовська Наталія Юріївна [Електронний ресурс] // Енциклопедія Сучасної України : [вебсайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3v25uPU> (дата звернення: 07.11.2022), вільний. – Назва з екрана.

Травень

Це, бачиш, серце. В ньому вирва
на місці втіхи та печалі.
Ти сорочки із кропиви
плетеш ночами.

І тіні лицарок, сестер,
в нічному рухаються люстрі.
Той, хто потягнеться тепер
тобі назустріч,
навіки буде всіх рідніш,
перехрести його у спину.
Візьми цей трем. Візьми цей вірш
за кровоспинне,

вклади йому на шкіру так,
як прикладають подорожник.
Він буде чоловік і птах –
так досі можна.

Як тонко витікає час
з одухотвореної глини.
Скажи, скажи, як звали нас
і де були ми.

А цвіт осиплеться з вишёнъ,
заповнить вирви та безодні.
І має значення лише –
де ти сьогодні.

Катерина Калитко

☀ **08.05 – 115 років** тому народився **Альперович Павло Маркович** (08.05.1908, м. Вільно, нині Вільнюс – 09.06.1995, м. Вінниця), невропатолог, доктор медичних наук (1944), професор (1949).

Закінчив Харківський психо-неврологічний інститут (1933) та аспірантуру при Українській психоневрологічній академії (1936, м. Харків). Учасник Другої світової війни. Брав участь у вивченні епідемії японського енцефаліту на Далекому Сході. Завідувач (1947–1977), науковий консультант (1978–1988) кафедри нервових хвороб Вінницького медичного інституту.

Наукові праці з питань нейроінфекцій, пухлин головного мозку, захворювань периферичної нервової системи.

Відзначений державними нагородами СРСР.

Література

1. Білик В. Д. Альперович Павло Маркович / В. Д. Білик // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2001. – Т. 1 : А – С. 416 : портр.
2. Білик В. Ювілейна весна вченого. Професору П. М. Альперовичу – 60 років / В. Білик // Молодий медик. – 1968. – 17 трав.
3. Павел Маркович Альперович : (к 60-летию со дня рождения) // Журн. невропатологии и психиатрии им. Корсакова. – 1968. – Т. 68, вып. 9. – С. 1424–1425 : фот.

☀ **09.05 – 100 років** тому народився **Березовський Борис Абрамович** (09.05.1923, м. Бар, Вінницької обл. – 07.01.1993, м. Вінниця), фтизіатр, доктор медичних наук (1971), професор (1973).

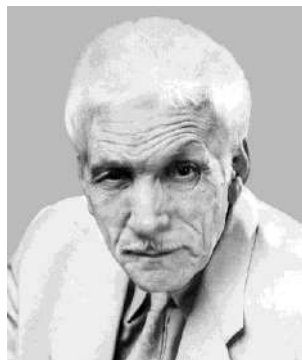
Закінчив Київський медичний інститут (1951). З 1954 р. працював у Вінницькому медичному інституті. Асистент кафедри факультетської терапії з курсом туберкульозу (1954–1958), доцент кафедри факультетської терапії (1958–1967), з 1967 р. – доцент кафедри госпітальної терапії з курсом туберкульозу. Завідувач кафедри (1971–1991), з 1991 р. – професор кафедри фтизіатрії Вінницького державного медичного інституту ім. М. І. Пирогова.

Автор десятків наукових праць. Напрями наукових досліджень: вивчення епідеміології туберкульозу.

Література

1. Борис Абрамович Березовський // Лікар. справа. Врacheб. дело. – № 8. – С. 121.
2. Пам'яті Б. А. Березовського // Укр. пульмонол. журн. – 1993. – № 2. – С. 67.
3. Пухлик Б. М. Березовський Борис Абрамович / Б. М. Пухлик // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2003. – Т. 2 : Б-Біо. – С. 510–511: портр.
4. Пухлик Б. М. Спогади про вчителя : до 90-річчя з дня народж. проф. Б. А. Березовського / Б. М. Пухлик, Ю. М. Мостовий, С. В. Зайков // Молодий медик. – 2013. – Трав. (№ 1). – С. 8 : фот.

☀ **13.05 – 90 років** тому народився **Компанець Володимир Степанович** (13.05.1933, м. Харків – 12.10.2002, м. Вінниця), фахівець у галузях екстремальної, авіаційної та космічної медицини, доктор психологічних наук (1997), професор (1998).

Навчався у Вінницькому медичному інституті (1951–1955), закінчив Саратовський медичний інститут (РФ, 1957). Служив військовим лікарем, зокрема брав участь у бойових діях в Об'єднаній Арабській Республіці (1964), Ємені (1964) та Єгипті (1967), за що був відзначений бойовими нагородами СРСР. З 1970 р. працював у Вінницькому медичному інституті: завідувач курсу екстремальної медицини (1991–1996), професор кафедри екстремальної і військової медицини (1996–2002); за сумісництвом – заступник директора з наукової роботи Вінницького медичного коледжу (1995–2002).

Вивчав наукову спадщину М. І. Пирогова; психофізіологічні критерії розумової працездатності школярів і студентів. Розробив пристрої для визначення розумової втоми людини, для зупинки зовнішньої кровотечі в екстремальних умовах.

Автор віршів, пісень та романсів («Бард: вибрані пісні та романси», Київ, 1998).

Література

1. Доценту В. С. Компанцю – 60 років // Молодий медик. – 1993. – 10 трав. (№ 6). – С. 2.
2. Компанець Володимир Степанович, доктор психологічних наук, професор // Івашкевич М. С. Історія і розвиток кафедри

- медицини катастроф та військової медицини Вінницького нац. мед. ун-ту ім. М. І. Пирогова (1936–2006 рр.) : (нарис до 70-річчя каф. медицини катастроф та військ. медицини ВНМУ ім. М. І. Пирогова) / М. С. Івашкевич, М. В. Матвійчук . – Вінниця, 2006. – С. 42 : фот.
3. Корольова Н. Д. Компанець Володимир Степанович / Н. Д. Корольова // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2014. – Т. 14 : Кол – Кос. – С. 210 : портр.

☀ **14.05 – 65 років** тому народилася **Жук Світлана Іванівна** (14.05.1958, с. Шпиків Тульчинського р-ну Вінницької обл.), доктор медичних наук (1995), професор (2002).

Закінчила Вінницький державний медичний інститут (1981). З 1991 р. – асистент, з 1997 р. – доцент, упродовж 2001–2005 рр. – професор кафедри акушерства і гінекології № 1 Вінницького медичного університету ім. М. І. Пирогова. З 2005 р. – професор кафедри військової хірургії Української військово-медичної академії. Із березня 2010 р. – завідувач кафедри акушерства, гінекології та медицини плода Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика (м. Київ).

Член 2-х спеціалізованих вчених рад: НМАПО імені П. Л. Шупика та НМУ ім. О. О. Богомольця, президії Асоціації акушерів-гінекологів України та репродуктологів України, Всесвітньої асоціації акушерів-гінекологів, Європейської асоціації акушерів-гінекологів. Віце-президент Асоціації перинатологів України, Республіканський судово-медичний експерт за фахом

«Акушерство та гінекологія», голова консультативно-експертної групи з розробки розділу «Акушерство, гінекологія. Лікарські засоби» Державного формуляру лікарських засобів, головний редактор журналу «Жіночий лікар». З 2001 р. бере участь у Національній програмі «Перинатальна трансмісія ВІЛ-інфекцій від матері до дитини».

Автор біля 350 друкованих праць, 12 методичних розробок, 8 інформаційних листів, 7 патентів. Основоположник фетальної медицини в Україні. Напрямки наукових досліджень: проблеми невиношування вагітності після IVF, аномалій скорочувальної діяльності матки, профілактика захворювань плода, діагностика вроджених захворювань, лікування деяких загрозливих станів безпосередньо в лоні матері, вагітність та пологи високого ризику.

Заслужений лікар України (2007). Нагороджена Державною премією України в галузі науки і техніки 2011 р. за працю «Допоміжні репродуктивні технології лікування безпліддя».

Література

1. Гош Р. І. Жук Світлана Іванівна / Р. І. Гош // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2009. – Т. 9 : Е – Ж. – С. 654–655.
2. Жук С. І. Напередодні ювілею: штрихи до портрета Світлани Іванівни Жук : [бесіда з випускницею ВНМУ ім. М. І. Пирогова С. І. Жук] / С. І. Жук ; спілкувалась Л. В. Мартиненко // Жіноч. лікар. – 2013. – № 2. – С. 8–10 : фот.
3. Жук Світлана Іванівна // 75 років на захисті материнства : бібліогр. покажч. з нагоди 75-річчя заснування кафедри акушерства і гінекології № 1 / уклад.: Н. М. Кравчук, Г. М. Старчеус, Г. В. Чайка ; відп. за вип. Л. І. Шпукал. – Вінниця, 2009. – С. 22 : фот.

☀ **17.05 – 80 років** тому народився **Белканія Георгій Север'янович** (17.05.1943, м. Вінниця), фахівець в галузі космічної медицини, доктор медичних наук (1979), професор (1989).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1966). Упродовж 1966–1969 рр. працював хірургом. З 1970 р. – старший науковий співробітник НДІ експериментальної патології й терапії АМН СРСР (м. Сухумі) та Інституту медико-біологічних проблем МОЗ СРСР, де з 1982 р. – керівник лабораторії космічної медицини й експериментальної кардіології.

З 1995 р. – керівник лабораторії медичних експертних систем (м. Вінниця), упродовж 1998–2012 рр. – професор кафедри анатомії, фізіології та основ медичних знань Вінницького державного педагогічного університету. Упродовж 1978–1989 рр. брав участь у міжнародній програмі «Інтеркосмос» – запусків і досліджень на біологічних супутниках Землі серії «Космос» та в забезпеченні космічних програм.

Наукові дослідження: космічна біологія й медицина, гравітаційна біологія й фізіологія, екстремальна медицина, загальна патологія, валеологія, медичні експертні системи.

Література

1. Волошина В. Я. Белканія Георгій Север'янович / В. Я. Волошина // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2003. – Т. 2 : Б – Біо. – С. 444 : порт
2. Багрій С. Доктор медичних наук : [про Г. С. Белканія] / С. Багрій // Молодий медик. – 1981. – 19 черв. (№ 24). – С. 2.

☀ **18.05** – **55 років** тому народилася **Орлова Наталія Михайлівна** (18.05.1968, м. Вінниця), лікар, доктор медичних наук (2012), професор (2014).

Закінчила Вінницький медичний інститут (1991), нині університет, де й працює з перервою: з 2020 р. – професор кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я; 2001–2020 рр. – у Національній медичній академії післядипломної освіти (м. Київ): з 2014 р. – професор кафедри медичної статистики.

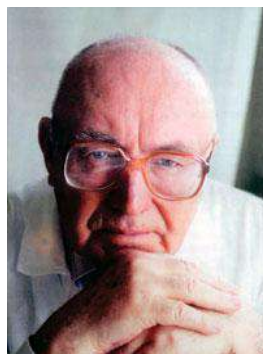

Наукові дослідження: регіональні особливості стану здоров'я населення України, обґрунтування теоретично-методологічних засад удосконалення системи охорони здоров'я, зокрема за рахунок оптимізації її інформаційного забезпечення.

Література

1. Трохимчук В. В. Орлова Наталія Михайлівна [Електронний ресурс] // Енциклопедія Сучасної України : [вебсайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3WqCe0F> (дата звернення: 07.11.2022), вільний. – Назва з екрана.

☀ **20.05** – **100 років** тому народився **Тріщинський Анатолій Іванович** (20.05.1923 с. Русанівка, нині Липоводолинського р-ну Сумської обл. – 31.03.2009, м. Київ), доктор медичних наук, професор.

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1950). З 1957 р. працював у Київському інституті удосконалення лікарів: асистентом, доцентом, з 1965 р. – професором, упродовж 1967–1996 рр. – завідувачем кафедри анестезіології та інтенсивної терапії.

Автор понад 300 наукових праць, в т. ч. 8 монографій. Засновник вітчизняної наукової анестезіології та інтенсивної терапії, організатор системи анестезіологічної служби в Україні. Вперше розробив і застосував анестезіологічне забезпечення та безпеку хворого під час операцій з штучним кровообігом. Зробив вагомий внесок у розвиток анестезіології та інтенсивної терапії при таких клінічно значущих станах, як ураження нервової системи, шок, сепсис, порушення імунної системи.

Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, Дружби народів, князя Ярослава Мудрого V ступеня, ін. державними нагородами. У 2000 р. у складі групи вчених отримав Державну премію України за наукову розробку та впровадження медичної системи життєзабезпечення постраждалих під час техногенних аварій і катастроф. Лауреат премії ім. О. В. Паладіна АН України за монографію «Ферментативні процеси і їх корекція при екстремальних станах» (1985).

Література

1. Марков Ю. І. Внесок професора А. І. Тріщинського у розвиток невідкладної медицини (до 90-річчя з дня народж.) // Медицина неотложных состояний. – 2013. – № 3. – С. 195–198.
2. Пам'яті професора Тріщинського Анатолія Івановича // Медик столиці. – 2009. – Квіт. (№ 53).
3. Шлапак І. П. Професор Тріщинський Анатолій Іванович у спогадах і роздумах учнів : до 90-ліття від дня народження / І. П. Шлапак, В. В. Суслов, О. А. Галушко // Острые и неотлож. сост. в практике врача. – 2013. – № 1 – С. 5–8.

☀ **23.05 – 110 років** тому народився **Палій Михайло Опанасович** (23.05.1913, с. Вінож, нині Мурованокуриловецького р-ну Вінницької обл. – 1987), біолог, зоолог, кандидат біологічних наук (1953), доцент (1954).

Закінчив біологічний факультет Одеського державного університету (1938). Працював директором Крижопільської середньої школи на Вінниччині (1938–1941), директором неповної середньої школи в с. Озерки Волгоградської обл. (1942–1944). Асистент Харківського інституту епідеміології і мікробіології ім. І. І. Мечнікова (1942–1944), інспектор шкіл та педагогічних училищ Львівського обласного відділу народної освіти (1944–1946). З 1946 р. працював у Львівському державному університеті ім. І. Франка: асистент, старший викладач кафедри зоології безхребетних; водночас скульптор і науковий співробітник Зоологічного музею (1946–1956); з 1954 р. – доцент та в. о. завідувача кафедри зоології безхребетних, в. о. професора кафедри Львівського університету (1954–1962). Завідувач кафедри біології Вінницького державного педагогічного інституту (1962–1964). В. о. завідувача (1964–1973), завідувач кафедри біології Вінницького медичного інституту ім. М. І. Пирогова (1973–1977).

Автор понад 60 наукових праць. Напрями наукових досліджень: прикладна іхтіопаразитологія.

Література

1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. 1047, т. № 2 : П – Я, арк. 1–28 : фот.

2. Палій Михайло Опанасович // Кафедра медичної біології Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова : іст. нарис до 80-річчя створення / ред. Р. П. Піскун. – Вінниця, 2014. – С. 28–29 : фот.

☀ **26.05 – 120 років** тому народився **Мілімовка Михайло Юхимович** (13.05(26.05)1903, с. Новокостянтинів Летичівського р-ну Хмельницької обл. – 01.05.1967, м. Вінниця), терапевт, доктор медичних наук (1956), професор (1957).

Закінчив Одеський медичний інститут (1928). Працював завідувачем сільської лікарської амбулаторії в с. Яланець на Вінниччині (1928).

Учасник Другої світової війни. Автор декількох винаходів, які були схвалені керівництвом армії та фронту й отримали практичне розповсюдження. Завідувач кафедри пропедевтичної терапії Вінницького медичного інституту (1954–1960; 1962–1967).

Автор понад 60 наукових праць, двох монографій і 9 винаходів в галузі внутрішньої медицини і фізіотерапії. Наукові дослідження в галузі кардіології, курортології, клініко-фармакології, гастроентерології, військової медицини. Під керівництвом М. Ю. Мілімовки в клінічну практику було впроваджено методи дефібриляції. Першим на Вінниччині почав застосовувати психотерапію при лікуванні захворювань внутрішніх органів. Вивчав проблеми психосоматики при захворюваннях внутрішніх органів і практикував гіпноз.

Література

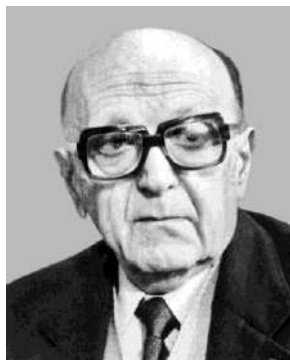
1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. № 273, т. 3, арк. 110–193, 195–196 : фот.
2. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. № 574, арк. 349–367 : фот.
3. Мілімовка Михайло Юхимович [Електронний ресурс] // Енциклопедія Сучасної України : [вебсайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3Vb3G1k> (дата звернення: 07.11.2022), вільний. – Назва з екрана.
4. Мілімовка Михайло Юхимович : [некролог] // Більшовиц. правда. – 1967. – 4 трав. (№ 104).

Червень

Боже, не літості – лютості,
Боже, не ласки, а мсти,
дай розірвати нам пута ці,
ретязі ці рознести.
Дай нам серця неприкаяні,
дай стрепіхатий стогнів,
душ смолоскипи розмаяні
між чужинецьких вогнів.
Пориве, пориве, пориве,
разом пірвемося в лет.
Бач – розсвітається зориво.
Хай і на смерть, а – вперед.
Благословенна хай буде та
куля туга, що разить
плоть, щоб її не марудити
в перечеканні століть.
Боже, розплати шаленої,
Боже, шаленої мсти,
лютості всенаученної
нам на всечас відпусти.

Сергій Татчин

☀ **01.06 – 105 років** тому народився **Лошак Михайло Цальович** (01.06.1918, м. Вінниця – 11.10.2000, Нью-Йорк, США), графік, художник.

До 1929 р. проживав в Латинській Америці, в столиці Куби м. Гавана. У 1929 р. переїхав до СРСР. У 30-х рр. працював художником у Вінницькому медичному інституті. 27 вересня 1938 р. його було заарештовано у справі про джаз-оркестр того самого інституту та пред'явлено звинувачення щодо створення японо-німецької диверсійної групи. Перебував під слідством. За вироком суду одержав 10 років з обмеженням у правах строком на 5 років та з конфіскацією особистого майна. Згодом, після розгляду касаційних скарг, був виправданий.

Закінчив Одеське художнє училище (1940), навчався у Всеросійській академії мистецтв у м. Ленінград (нині м. Санкт-Петербург, 1940–1941). Учасник Другої світової війни. Працював на Вінницькому художньо-виробничому комбінаті (1950–1960). Брав участь у художніх виставках з 1960 р. У м. Вінниця були організовані персональна виставка (1993) та посмертна (2012). З 1996 р. мешкав у м. Нью-Йорк.

Член Національної спілки художників України (1970). Автор серії творів «Вінниця. 1944 рік» (1985), циклу «Легенда про Вінницьку Єрусалимку» (1991–1992). Частина його робіт зберігається у Вінницькому художньому музеї.

Література

1. Гринюк Л. Н. Лошак Михайло Цальович / Л. Н. Гринюк // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2016. – Т. 17 : Лег – Лощ. – С. 704 : портр.
2. Репресований джаз : [про долю учасників джаз-оркестру Вінн. мед. ін-ту, у т. ч. М. Ц. Лошака] // Давидюк А. Т. Жертви червоного терору / А. Т. Давидюк. – Вінниця : Континент-ПРИМ, 2001. – 274 с. : іл. – С. 111–130.

☀ **04.06 – 60 років** тому народився **Добросердов Рінат Валерійович** (04.06.1963, м. Жмеринка – 03.10.2016, м. Вінниця), психотерапевт вищої кваліфікаційної категорії, кандидат медичних наук (1992).

Закінчив Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1986). Працював лікарем-ординатором, завідувачем психотерапевтичного кабінету, обласного психотерапевтичного центру, психотерапевтичного кабінету обласного науково-практичного центру психосоматичної медицини. Проводив просвітницьку роботу у засобах масової інформації, висвітлюючи різні медичні теми.

Література

1. Рінат Добросердов: «Якщо людина прожила життя і не нажила навіть ворога, то вона – жалюгідна» : [бесіда з лікарем Вінниц. обл. психоневрол. лікарні ім. Ющенка Р. В. Добросердовим] / Р. Добросердов ; спілкувалась В. Мураховська // Країна. – 2015. – № 26. – С. 22.
2. Медведєва І. Зупинилось добре серце : [про випускника ВНМУ ім. М. І. Пирогова, психотерапевта Р. Добросердова] / І. Медведєва // Вінниччина. – 2016. – 5 жовт. (№ 77). – С. 2 : фот.

☀ **06.06 – 75 років** тому народився **Лисенко Віктор Осипович** (06.06.1948, м. Прилуки Чернігівської обл.), анестезіолог. доктор медичних наук (2006), професор (2009).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1972). Працював лікарем. З 1980 р. – у Харківській медичній академії післядипломної освіти: з 2005 р. – завідувач кафедри анестезіології та інтенсивної терапії.

Наукові дослідження: кисневий гомеостаз у критичних станах і методи його корекції; метаболічні наслідки токсикогіпнотичних станів; профілактика й корекція гемокоагуляційних порушень у критичних станах; нейрометаболічна корекція при гострій церебральній недостатності різної етіології; кардіометаболічна адаптація при різних видах анестезії під час операцій в осіб із супутньою серцево-судинною патологією.

Література

1. Даценко Б. М. Лисенко Віктор Осипович [Електронний ресурс] / Б. М. Даценко // Енциклопедія Сучасної України : [вебсайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3FFBkGQ> (дата звернення: 08.11.2022), вільний. – Назва з екрана.

☀ **13.06** – 55 років тому народився **Орлов Михайло Юрійович** (13.06.1968, м. Вінниця), лікар-нейрохірург, доктор медичних наук (2010).

Закінчив Вінницький медичний університет (1996). Відтоді працює в Інституті нейрохірургії НАМНУ (м. Київ): з 2009 р. – зав. відділення нейрохірургії патології судин голови та шиї з рентгеноопераційною.

Наукові дослідження: ліпоменінгоцеле, синдром натягнутого спинного мозку, судинні захворювання головного та спинного мозку у дітей та підлітків, вади розвитку судин головного мозку, ендovasкулярна нейрохірургія.

Література

1. Яковенко Л. М. Орлов Михайло Юрійович [Електронний ресурс] / Л. М. Яковенко // Енциклопедія Сучасної України : [вебсайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3WZcJnp> (дата звернення: 08.11.2022), вільний. – Назва з екрана.

☀ **15.06** – 85 років тому народився **Давидюк Анатолій Трохимович** (15.06.1938, с. Дашківці Літинського р-ну Вінницької обл. – 11.10.2002, м. Вінниця) – історик, доктор історичних наук (1988), професор (1989).

Закінчив Кзил-Ординський педагогічний інститут (1960). Учителював (1960–1969); працював у Вінницькому

педагогічному інституті (1973–1981); упродовж 1981–2002 рр. – завідувач кафедри суспільних наук Вінницького медичного університету. Був заступником голови редколегії книги «Звід пам'яток історії культури. Вінницька область», членом обласної редколегії науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією», членом редколегії обласної газети «Подолія».

Автор понад 60 наукових праць. Досліджував проблеми суспільно-політичної активності робітничого класу України у довоєний період; період репресій; питання історико-краєзнавчої тематики Східного Поділля; історії ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Література

1. Воловик В. П. Давидюк Анатолій Трохимович / В. П. Воловик, І. В. Мазило // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2007. – Т. 7 : Г – Ді. – С. 128: портр.
2. Гальчак С. Д. Давидюк Анатолій Трохимович / С. Д. Гальчак // Краєзнавці Вінниччини: біографії. Бібліографія / С. Д. Гальчак. – Вінниця, 2005. – С. 57.
3. Давидюк Анатолій Трохимович : некролог // Укр. іст. журн. – 2003. – № 1. – С. 158–159.

☀ **17.06 – 65 років** тому народилася **Зуєва Наталія Олексіївна** (17.06.1958, м. Дрогобич Львівської обл.) – ендокринолог, доктор медичних наук (2002).

Закінчила Вінницький медичний інститут (1985). Працювала лікарем. З 1995 р. – провідний науковий спеціаліст Інституту ендокринології

та обміну речовин АМН України; з 2008 р. – завідувач

відділу клінічної ендокринології Українського науково-практичного центру ендокринної хірургії, трансплантації ендокринних органів і тканин.

Напрями наукових досліджень: механізми порушення інсуліночутливості та формування цукрового діабету в різних контингентів населення, зокрема в осіб, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС. Брала участь в укладанні «Малой энциклопедии врача-эндокринолога» (кн. 1–3, К., 2005–2007).

Література

1. Родіонова О. Я. Зуєва Наталія Олексіївна / О. Я. Родіонова // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2011. – Т. 11 : Зор – Как. – С. 39–40 : портр.

🌟 **20.06 – 85 років** тому народився **Вайнштейн Соломон Григорович** (псевдонім: **Ніл Крас**, 20.06.1938, м. Вінниця), терапевт, доктор медичних наук (1976), професор (1980).

Закінчив Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1961). Упродовж 1961–1963 рр. працював терапевтом у м. Белгороді (РФ). З 1963 р. – аспірант кафедри терапії № 2 Казанського державного інституту удосконалення лікарів. Упродовж 1979–1988 рр. завідував кафедрою терапії факультету удосконалення лікарів Тернопільського медичного інституту. Упродовж 1988–1990 рр. мешкав у м. Москві, займався консультативною роботою. З 1990 р. мешкає в Німеччині. З 1995 р. займається в цій країні лікарською діяльністю.

Автор (співавтор) 5 книг і понад 225 наукових статей у вітчизняних та зарубіжних журналах. Одержав ряд авторських свідоцтв на винаходи. Основні напрями наукових досліджень: питання діагностики, профілактики й лікування виразкової хвороби; проблеми використання харчових волокон при патології травної системи; особливості перебігу захворювань травної системи при ендокринній патології й санаторно-курортне лікування осіб з гастроентерологічними захворюваннями, дієтологія.

Літописець історії довоєнної й повоєнної Вінниці та Вінницького медичного інституту. Автор декількох книг-спогадів.

Література

1. Болух Б. А. Спогади про студентські роки у Вінницькому медичному інституті (1955–1961) / Б. А. Болух. – Вінниця : [б. в.], 2020. – Про С. Г. Ванштейна. С. 55.
2. Звершхановський Ф. А. Вайнштейн Соломон Григорович / Ф. А. Звершхановський // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2005. – Т. 4 : В – Вог. – С. 26–27 : портр.
3. Крас Н. От автора этой страницы об авторе и его книгах / Н. Крас // Проза.ру : [сайт] – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <http://bit.ly/2nYvRpZ>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 12.10.2017.

☀ **20.06 – 70 років** тому народилася **Германюк Тамара Андріївна** (20.06.1953, м. Вінниця), доктор медичних наук (2006), професор (2008).

Закінчила Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1977). Відтоді – в м. Алмати: працювала лікарем; у Казахському НДІ

кардіології (з 1990), провідним науковим співробітником; згодом – завідувачем відділу Наукового центру медичних та економічних проблем охорони здоров'я; у 2001 р. була призначена директором профілактичних програм, провідним науковим співробітником Національного центру формування здорового способу життя; професором кафедри фармакології Казахського медичного інституту (2004). З 2005 р. – асистент кафедри фармації, з 2007 р. – професор кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я, з 2009 р. – професор кафедри фармації Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова. Член редакційної ради Вінницького обласного медичного щомісячного журналу «ФармаМед». Дійсний член Всеукраїнської громадської організації «Асоціація фармакологів України» та Міжнародного Союзу фундаментальної та клінічної фармакології «IUPHAR».

Автор близько 300 наукових праць, в т. ч. кількох монографій, багатьох методичних рекомендацій, методичних посібників.

Нагороджена значком «Відміннику охорони здоров'я». Напрями наукових досліджень: генетика і біохімія атеросклерозу, хронічних неінфекційних захворювань; внутрішні фактори ризику хронізації патологічних процесів; метаболічні основи профілактики хронічних неінфекційних захворювань.

Література

1. Бобрук В. П. Германюк Тамара Андріївна / В. П. Бобрук // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2006. – Т. 5 : Вод – Гн. – С. 560–561 : портр.
2. Германюк Тамара Андріївна // Творці Української науки. – Київ, 2019. – Т. 1. – С. 151.
3. Германюк Тамара Андріївна : біобібліогр. покажч. / ВНМУ ім. М. І. Пирогова, Наук. б-ка ; уклад.: Л. В. Сухарева,

Г. А. Біловус ; відп. за вип. Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2018. – 80 с. : фот. – (Серія «Вчені нашого університету»).

4. Професор Германюк: «Завжди пишалась, що закінчила Вінницький медичний інститут» : [бесіда з проф. каф. фармації ВНМУ ім. М. І. Пирогова Т. А. Германюк] / Т. А. Германюк ; спілкувалась В. Родінкова // Молодий медик. – 2014. – Січ. (№ 1). – С. 4–5 : фот.

☀ **26.06 – 85 років** тому народився **Медвецький Євгеній Болеславович** (26.06.1938, м. Ново-Нікольськ, Уссурійського краю, РФ), цитолог, доктор медичних наук (1980), професор (1997).

Навчався в Соболівській середній школі, в школах Браїлова та Жмеринки Вінницької області.

Закінчив Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1964). Працював хірургом у м. Козельці Чернігівської області. З 1973 р. – у Київському НДІ клінічної та експериментальної хірургії (з 2008 р. – Національний інститут хірургії та трансплантології ім. О. О. Шалімова) на посадах старшого, провідного наукового співробітника, керівника науково-організаційного відділу.

У 2002 р. за наукові досягнення в галузі спрямованого транспорту ліків обраний дійсним членом (академіком) УАН. Автор близько 200 наукових праць в тому числі 2 монографій та 32 винаходів. Напрями наукових досліджень: вивчення патогенезу та проблем діагностики захворювань печінки, підшлункової залози та жовчовивідних шляхів; розроблення методів спрямованого транспорту лікарських засобів у вогнище запалення.

Література

1. Кости́лев М. В. Медвецький Євген Болеславович / М. В. Кости́лев // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2018. – Т. 19 : Малиш – Медицина. – С. 648 : портр.
2. Професор Медвецький Євгеній Болеславович (до 80-річчя від дня народж.) // Клін. анатомія та операт. хірургія. – 2018. – Т. 17, № 2. – С. 106–107.

☀ **28.06 – 85 років** тому народилася **Красновид Тетяна Андріївна** (28.06.1938, смт Брацлав Немирівського р-ну Вінницької обл.), офтальмолог вищої кваліфікаційної категорії, доктор медичних наук (1995).

Закінчила Вінницький медичний інститут (1961). Працювала лікарем. З 1965 р. – в Інституті очних хвороб і тканинної терапії ім. В. П. Філатова Національної академії медичних наук України. (м. Одеса): з 1993 р. – завідувач відділу реконструктивної мікрохірургії пошкоджень ока, з 1999 р. – завідувач відділу посттравматичної патології ока. Експерт МОЗ України за напрямками «Офтальмологія, дитяча офтальмологія». Напрями наукових досліджень: патофізіологічні механізми впливу ультразвуку на тканини ока; проблеми використання ультразвуку у хірургії катаракт; закономірності розвитку сенільних катаракт та патогенетичні передумови розвитку післяопераційних ускладнень при екстракції катаракти.

Література

1. Мойсеева Н. М. Красновид Тетяна Андріївна / Н. М. Мойсеева // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2014. – Т. 15 : Кот – Куз. – С. 220 : портр.

Липень

Вінниця плаче і це не фонтани...

Вінниця плаче і це не фонтани...

Це на дитині розірвані рани,
Це сльози мами, що ще живою
Бачила місто, мов після бою...

Вінниця плаче і не дощами,
Площа укрита склом і тілами...
Свідок-літак стоїть на помості,
Чоловіки не стримують злості.

Вінниця плаче, схлипують люди.
Доки війна ця проклята буде?!
Доки невинних будуть вбивати?
Світ доки буде все споглядати?!

Вінниця плаче,... спокій нам сниться.
Хочу кричати: «Люди, спиніться!!!
Що вам, кати навіжені, ще треба!?
Господи Боже, зглянися із неба...».

Просто гуляли, просто ми жили
З нас виривають нерви і жили!
Іграшку кров заливає дитяча...
Місто усмішок... Вінниця плаче!

Алла Боровська

☀ **01.07 – 75 років** від тому народився **Каченюк Юрій Анатолійович** (01.07.1948, с. Леніне Радомишльського р-ну Житомирської обл. – 30.01.2006, м. Львів), акушер-гінеколог, доктор медичних наук (2006).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1976). Працював лікарем. З 1985 р. – в Інституті спадкової патології АМН України (м. Львів): старший науковий співробітник (з 1987 р.), в. о. завідувача (1989–1992) відділення пренатальної діагностики і перинатології.

Напрями наукових досліджень: пренатальна діагностика й корекція патологічного стану плода, диспансеризація і реабілітація жінок з післяпологовими септичними захворюваннями.

Література

1. Гнатейко О. З. Каченюк Юрій Анатолійович / О. З. Гнатейко // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2012. – Т. 12 : Кал – Киї. – С. 505.

☀ **11.07 – 60 років** тому народилася **Масік Надія Прокопівна** (11.07.1963, с. Губник Гайсинського р-ну Вінницької обл.) терапевт, доктор медичних наук (2014), професор (2021).

Закінчила Вінницький медичний інститут (1986). Працювала лікарем-інтерном терапевтичного відділення Вінницької клінічної лікарні № 2 (1986–1988); лікарем приймального відділення (1988), лікарем терапевтичного відділення Хмельницької центральної районної лікарні на Вінниччині (1989–1991). Асистент (1991–2000), доцент (2000–2017) кафедри

шпитальної терапії №1 ВНМУ ім. М. І. Пирогова. З 2017 р. – професор кафедри внутрішньої медицини №2.

Автор і співавтор понад 160 наукових праць, у т. ч. 6 патентів України на винаходи і 5 патентів на корисну модель. Співавтор монографії «Вторинний остеопороз» (Кропивницький, 2021). Напрями наукових досліджень: діагностика та лікування захворювань органів дихання і опорно-рухової системи, ін.

Нагороджена Подяками Міністерства охорони здоров'я України (2007), Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова (2015), Почесними грамотами Вінницької обласної Ради та облдержадміністрації (2008, 2010), Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова (2011), Почесною грамотою Всеукраїнського лікарського товариства (2015).

Література

1. Масік Надія Прокопівна [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. Кафедра внутрішньої медицини №2 : [сайт] – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3iuOgYu>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 12.12.2022.

☀ **14 липня** – річниця трагедії у Вінниці. Рік тому (**14.07.2022**) російські війська завдали ракетних ударів по Вінниці. Медичний центр «Нейромед» було зруйновано вщент. Загинуло та постраждало мирне населення, в т. ч. працівники і пацієнти центру. Від важких поранень померли випускники Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова: неврологи Павло Ковальчук та Наталя Фальштинська.

Література

1. Ракетний удар по Вінниці зачепив діагностичну клініку [«Нейромед»], всі, хто перебував усередині, загинули [Електронний ресурс] // Інтерфакс-Україна : [вебсайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3AtICw2> (дата звернення: 15.07.2022), вільний. – Назва з екрана.
2. У вінницькому «Нейромеді» через ракетний удар загинули майже всі лікарі [Електронний ресурс] // Вести : [вебсайт газ.]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3QuT4sU> (дата звернення: 15.07.2022), вільний. – Назва з екрана.

☀ **15.07 – 95 років** тому народився **Вієвський Микола Анатолійович** (15.07.1928, м. Вінниця – 31.12.2004, м. Київ), доктор медичних наук (1976), професор (1978).

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1957). Аспірант (1957–1960), асистент (1960–1966), доцент (1966–1972) кафедри патологічної фізіології Вінницького медичного інституту. За сумісництвом – заступник декана (1964–1969). Старший науковий співробітник, докторант кафедри патологічної фізіології того самого інституту (1972–1974), в. о. завідувача (1974–1976), завідувач (1976–1995) кафедри патологічної фізіології Вінницького медичного інституту ім. М. І. Пирогова. З 1995 р. мешкав у м. Києві й працював керівником Київської міської наркологічної клінічної лікарні «Соціотерапія».

Автор близько 110 наукових праць. Основні напрями наукових досліджень: алергія хімічного походження; вплив електромагнітного випромінювання промислової частоти на стан здоров'я; медико-біологічна складова безпеки дорожнього руху; алергія хімічного походження; вплив електромагнітного випромінювання променевої частоти на стан здоров'я електромонтерів, ін. Автор першого українського підручника для водіїв з першої медичної допомоги.

Література

1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр №, 1286, арк. 6–116.
2. Звершховська І. Г. Вієвський Микола Анатолійович / І. Г. Звершховська // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2005. – Т. 4 : В – Вог. – С. 513 : портр.

☀ **17.07 – 100 років** тому народився **Педаченко Георгій Опанасович** (17.07.1923, м. Хмільник Вінницької обл. – 26.07.2001, м. Київ), нейрохірург, доктор медичних наук (1965), професор (1966).

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1950) і з того часу працював в Інституті нейрохірургії АМН УРСР: клінічний ординатор (1950–1951), головний лікар (1951–1952), молодший науковий співробітник (1953–1954), старший науковий співробітник (1954–1956), керівник відділу нейротравми та судинної патології головного мозку (за сумісництвом, 1969–1987). Асистент (1956–1957), доцент (1957–1960), завідувач кафедри нейрохірургії (1960–1993) Київського інституту удосконалення лікарів. Один із засновників сучасної

нейрохірургії в Україні і СРСР. Піонер розвитку перкутаної церебральної ангіографії; фармакоангіографії; хірургічного лікування судинних захворювань головного мозку, вивчення впливу алкогольної інтоксикації та вікового фактору на перебіг черепно-мозкової травми та її хірургічне лікування.

Автор понад 500 наукових праць, 37 монографій і навчальних посібників, 30 винаходів. Напрями наукових досліджень: церебральна ангіографія, судинна патологія, пухлини і травматичні ураження головного мозку.

Нагороджений 2 орденами та 16 медалями. Похований у м. Києві на Берковецькому цвинтарі. На одній із стін Інституті нейрохірургії АМН УРСР вченому встановлено меморіальну дошку.

Література

1. Педаченко Георгій Опанасович // Століття відданості освіті, науці та медицині : [довідник] / ред. Ю. В. Вороненко [та ін.]. – Київ, 2018. – С. 396.
2. Педаченко Георгій Опанасович (17.07.1923–26.07.2001) // Історія та особистості / під. ред. Ю. П. Зозулі, В. І. Цимбалюка. – Київ, 2006. – С. 318 : фот.

☀ **17.07 – 100 років** тому народився **Шевченко Микола Максимович** (17.07.1923, с. Грабівщина Машівського р-ну Полтавської обл. – 09.09.2013, м. Вінниця), онколог, доцент (1969).

Закінчив Харківський медичний інститут (1952). Клінічний ординатор (1955–1957), асистент кафедри факультетської хірургії (1958–1968),

доцент з курсу онкології (1968–1983) Вінницького медичного інституту. Засновник і з 1968 р. – завідувач курсу онкології, завідувач кафедри онкології Вінницького медичного інституту (1983–1986). Упродовж 1986–2012 рр. – доцент кафедри рентгенології, радіології і онкології (нині кафедра променевої діагностики, променевої терапії та онкології ВНМУ ім. М. І. Пирогова). Учасник Другої світової війни. Нагороджений багатьма орденами та медалями.

Автор понад 52 наукових праць, 2 винаходів, 15 раціоналізаторських пропозицій. Напрями наукових досліджень: питання імунологічного статусу у хворих на злоякісні пухлини, удосконалення методів діагностики та лікування злоякісних пухлин шлунка, ободової та прямої кишок.

Література

1. Мужність хірурга : [про М. М. Шевченка] / Л. Смольський // Молодий медик. – 1979. – 15 черв. (№ 22/23). – С. 1 : фот.
2. Поліщук Н. Фундатори онкології на Вінниччині [у т. ч. М. М. Шевченко] / Н. Поліщук // Молодий медик. – 2000. – Верес. (№ 7). – С. 6.
3. Ратушняк О. Зустріч у травні : [про М. М. Шевченка, доцента Вінниц. мед. ін-ту ім. М. І. Пирогова] // Вінниц. правда. – 1980. – 2 трав.

☀ **17.07 – 70 років** тому народився **Шкорботун Володимир Олексійович** (17.07.1953, с. Красносілка Чуднівського р-ну Житомирської обл.), отоларинголог, доктор медичних наук, професор. Заслужений лікар України.

Закінчив Вінницький медичний інститут (1976). Працював отоларингологом Димерської центральної лікарні Вишгородського р-ну на Київщині. Після закінчення аспірантури розпочав працювати асистентом кафедри оториноларингології НМАПО ім. П. Л. Шупика, у 1996–2006 рр. – доцент, з 2006 р. – професор цієї ж кафедри. Стажувався у провідних клініках Європи.

Експерт МОЗ України за фахом «Отоларингологія, дитяча оториноларингологія, сурдологія», член атестаційної комісії МОЗ України за фахом «Отоларингологія», член спеціалізованої вченої ради по захисту кандидатських та докторських дисертацій з оториноларингології при ДУ «Інститут отоларингології ім. проф. О.С. Коломійченка НМАНУ». З 2007 р. – головний науковий співробітник, відповідальний за напрям «Отоларингологія» ДНУ «НПЦКПМ» ДУС президента України. Консультант медуправління ДУС (КЛ «Феофанія», Клінічна поліклініка №1).

Автор численних наукових праць, патентів на винахід, співавтор 5 монографій. Напрями наукових досліджень: отологія: хронічний гнійний середній отит, слуховідновна хірургія – тимпанопластика, стапедопластика; сенсоневральна приглухуватість, кохлеарна імплантація; ринологія: захворювання приносових синусів, ендоскопічна хірургія носа та приносових пазух, навігаційна ендоринохірургія, пластична хірургія зовнішнього носа; фарингологія: тонзиллярна проблема, тонзилогенні та ларингогенні флегмонозні захворювання глотки та шиї.

Література

1. Шкоба В. Я. Володимир Олексійович Шкорботун : (до 60-річчя з дня народж.) / В. Я. Шкоба // Журн. вуш., нос. і горл. хвороб. – 2013. – № 4. – С. 93–94.

☀ **19.07 – 85 років** тому народився **Белінський Віктор Петрович** (19.07.1938, м. Житомир), ендокринолог, доктор медичних наук (1992), професор (1996).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1962). Працював лікарем (1962–1964); з 1967 – у Запорізькому медичному університеті: асистент, доцент, з 1996 р. – професор кафедри факультетської терапії. Вивчає лікувальну дію радоново-вуглекислих ванн курорту «Хмільник»; стан серцево-судинної системи у хворих на гіпертонічну хворобу, ожиріння, цукровий діабет.

Література

1. Дунаєв В. В. Белінський Віктор Петрович / В. В. Дунаєв // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2003. – Т. 2 : Б – Біо. – С. 564 : портр.

☀ **21.07 – 105 років** тому народився **Корхов Сергій Іванович** (21.07.1918, м. Харків – травень 2009), хірург, доктор медичних наук (1961), професор (1963), організатор вищої медичної освіти.

Закінчив Київський медичний інститут (1941). Асистент, доцент кафедри госпітальної хірургії і заступник декана лікувального факультету Одеського медичного інституту (1945–1951); ректор Вінницького державного медичного інституту імені М. І. Пирогова (1951–1967), поєднував при цьому також обов'язки доцента, професора і завідувача кафедри хірургії. З його ім'ям пов'язане відновлення з руїн і розвиток Вінницького медичного інституту.

Упродовж 1967–1981 рр. – ректор Одеського медичного інституту та завідувач кафедри госпітальної хірургії. Упродовж 1975–1992 рр. – завідувач кафедри оперативної хірургії й топографічної анатомії, професор цієї ж кафедри (1992–2000).

Автор численних наукових праць. Напрями наукових досліджень: лікування виразкової хвороби шлунка і дванадцятипалої кишки, електрогастрографія при виразковій хворобі і раку шлунка, ін.

Учасник Другої світової війни. Заслужений працівник вищої школи України (1970). Почесний професор Вінницького медичного університету ім. М. І. Пирогова (1994) і Сегедського медичного університету (1979, Угорщина), Почесний член наукового товариства хірургів України (1984). Почесний член наукового товариства АГЕТ України (1998).

Нагороджений орденами Леніна (1966), Трудового Червоного Прапора (1961), Жовтневої революції (1971), «Дружби народів» (1981), Почесною Грамотою Президії Верховної Ради УРСР (1978), багатьма медалями.

Література

1. Кафедра факультетської хірургії: історія та сьогодення (до 80-річчя кафедри) : біобібліогр. покажч. / за заг. ред. С. І. Саволюка, І. М. Вовчука ; уклад. О. Юрчишина ; відп. за вип. Л. І. Шпукал. – Вінниця, 2013. – С. 3, 10, 15, 53.
2. Лікар за покликанням, ректор за призначенням : [про С. І. Корхова] // Вінниця – місто послідовників М. І. Пирогова : монографія / О. А. Юрчишина [та ін.]. – Вінниця, 2020. – С. 354–360 : фот.
3. Попов О. Г. Професор Корхов Сергій Іванович : (до 90-річчя від дня народж.) / О. Г. Попов, В. В. Десятський // Клін. анатомія та операт. хірургія. – 2008. – Т. 7, № 2. – С. 91–92.
4. Сергій Іванович Корхов : (до 90-річчя з дня народж.) // Вісн. Вінниц. держ. мед. ун-ту. – 2008. – Т. 12, № 1. – С. 205–206.

☀ **27.07 – 55 років** тому народилася **Кузьміна Наталія Віталіївна** (27.07.1968, м. Дніпропетровськ), фахівець вищої кваліфікаційної категорії з кардіології і терапії, доктор медичних наук (2010), професор (2017).

Закінчила з відзнакою Вінницький медичний інститут (1991), де відтоді і працює. Упродовж 2010–2015 рр. – доцент, з 2015 р. – професор кафедри внутрішньої медицини № 1.

Автор близько 200 наукових праць. Напрями наукових досліджень: патогенез та лікування серцево-судинних захворювань, зокрема артеріальної гіпертензії.

Література

1. Професор Наталія Віталіївна Кузьміна – ювіляр! : [бесіда з проф. каф. внутріш. медицини № 1 ВНМУ ім. М. І. Пирогова Н. В. Кузьміною] / Н. В. Кузьміна ; спілкувалась К. Баркалова // Молодий медик. – 2018. – Верес. (№ 9). – С. 7.
2. Серкова В. К. Кузьміна Наталія Віталіївна / В. К. Серкова // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2016. – Т. 16 : Куз – Лев. – С. 12 : портр.

☀ **29.07 – 80 років** тому народився **Чernобровий В'ячеслав Миколайович** (29.07.1943, с. Нестерівці Дунаєвського р-ну Хмельницької обл. – 24.08.2019, м. Вінниця), доктор медичних наук (1989), професор (1992).

Закінчив з відзнакою лікувальний факультет Вінницького медичного

інституту ім. М. І. Пирогова (1966). Працював асистентом кафедри терапії факультету підвищення кваліфікації лікарів ВНМУ ім. М. І. Пирогова (м. Хмельницький, 1979–1980); асистент, доцент, з 1990 р. – професор кафедри госпітальної терапії № 1; впродовж 1994–2019 рр. – завідувач кафедри поліклінічної підготовки, нині кафедра внутрішньої та сімейної медицини ВНМУ ім. М. І. Пирогова. Був науковим керівником клініко-діагностичної гастроентерологічної лабораторії медичного університету та гастроентерологічного центру в м. Вінниці, Головою Ради Асоціації лікарів загальної практики – сімейної медицини Вінницької області, яка була створена і зареєстрована у квітні 2005 р. під його керівництвом.

Автор численних наукових праць. Основний напрям наукових досліджень: гастроентерологія. Створив та запровадив у практику лікувально-профілактичних закладів всіх регіонів України оригінальну техніку та методику внутрішньо-порожнинної рН-метрії шлунково-кишкового тракту.

Нагороджений Грамотою виконкому Вінницької міської ради (2013), Почесною Грамотою Департаменту охорони здоров'я та курортів Вінницької облдержадміністрації (2014).

Література

1. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – С. 87–89, [258 : фот.].
2. Професор В. М. Чернобровий: бібліографія, наука, викладацька діяльність та діагностично-лікувальна практика : біобібліогр. покажч. до ювілею / ВНМУ ім. М. І. Пирогова, наук. б-ка ; уклад. В. М. Чернобровий, О. В. Павлова, Н. М. Кравчук, Л. В. Сухарева ; відп. за вип. Л. І. Шпукал. – Вінниця, 2013. – 44 с. : іл. – (Серія «Вчені нашого університету»).

☀ **31.07 – 65 років** тому народилася **Крамарьова Вікторія Нилівна** (31.07.1958, м. Ізяслав Хмельницької обл.), терапевт, доктор медичних наук (2013).

Закінчила Вінницький медичний інститут (1982). З 1984 р. працює у Національному медичному університеті ім. О. О. Богомольця (м. Київ). З 2010 р. – доцент кафедри внутрішньої медицини № 4.

Напрями наукових досліджень: зміни реології крові, системи коагуляційного гемостазу, їх прогностична значущість у хворих на есенціальну артеріальну гіпертензію з метаболічними порушеннями; вплив дієтотерапії на рівень інсуліну в крові, показники судинно-тромбоцитарного і плазмових ланок гемостазу, системи антикоагулянтів та фібринолізу.

Література

1. Лизогуб В. Г. Крамарьова Вікторія Нилівна / В. Г. Лизогуб // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2014. – Т. 15 : Кот – Куз. – С. 187 : портр.

Серпень

Я прийду до тебе молитвою
Коли серце заплаче за домом
Коли смерть сталевною бритвою
Проведе під дірявим шоломом
Коли мить стане тихою-тихою
Коли гради замовкнуть співати
Я прийду мовчазною втіхою
Болі в ранах твоїх вгамувати
Я зостануся
Поки гасне світ
Поки терпне ще під повіками
Скільки тобі літ ?
Скільки бачив бід!
І якими зцілити це ліками?
І чи знаєш ти
Як благаю світ ?
Оживай!
Не вмирай!
Повертайся!
Цим героям війни
Вже загублений лік.
Боронись
І живим залишайся!
Злата-Зоряна Паламарчук

☀ **10.08 – 105 років** тому народився **Даниленко Михайло Васильович** (28.07(10.08.)1918, с. Новосимбірськ, РФ – 17.10.2002, м. Львів), хірург, доктор медичних наук (1959), професор (1960).

Закінчив Саратовський медичний інститут (1946). Працював військовим лікарем діючої армії (1941–1945); керівником військових шпиталів м. Вінниці (1946–1947); клінічним ординатором кафедри факультетської хірургії Вінницького медичного інституту (1947–1948); головним лікарем Вінницької обласної клінічної лікарні ім. М. І. Пирогова (1949–1952). За сумісництвом – асистентом кафедри хірургії Вінницького медичного інституту (1948–1951), завідувачем Вінницького обласного відділу охорони здоров'я та доцентом кафедри хірургії Вінницького медичного інституту (1951–1953). Радник Міністра охорони здоров'я КНДР (1953–1955); доцент кафедри факультетської хірургії Вінницького медичного інституту (1956–1959); завідувач кафедри шпитальної хірургії Тернопільського медичного інституту (1959–1960); завідувач кафедри шпитальної хірургії Вінницького медичного інституту (1960–1964); ректор Львівського медичного університету (1964–1981), завідувач кафедри торакальної хірургії та анестезіології (1964–1981), завідувач (1981–1991), професор (1991–1999) кафедри шпитальної хірургії того самого університету.

Автор близько 400 праць, у т. ч. 10 монографій і книг, 7 авторських свідоцтв на винаходи. Наукові дослідження: хірургія серця та магістральних судин, анестезіологія, реаніматологія та інтенсивна терапія, ін.

Заслужений діяч науки і техніки УРСР (1968); доктор Honoris causa Печеського медичного університету, Угорщина (1974); член-кореспондент АМН СРСР (1975); Герой Соціалістичної Праці (1978); член-кореспондент АМН і НАН України (1991).

Література

1. Зіменковський Б. С. До 90-річчя від дня народження члена-кореспондента НАН і АМН України Михайла Васильовича Даниленка / Б. С. Зіменковський, А. В. Магльований, В. С. Гриновець // Журн. Акад. мед. наук України. – 2008. – Т. 14, № 3. – С. 602–606.
2. Михаил Васильевич Даниленко : библиогр. указ. / Львов. ГМИ. – Львов, 1980. – 62 с.
3. Панишко Ю. М. Михайло Васильович Даниленко та його клінічне оточення (1964–1999) / Ю. М. Панишко. – Львів : Сполом, 2011. – 216 с. : іл. : табл.

☀ **24.08 – 70 років** тому народився **Біктіміров Віктор Васильович** (24.08.1953, м. Чистякове, нині м. Торез Донецької обл. – 29.11.2008, м. Вінниця), патолого-анатом, доктор медичних наук (1995), професор (1997).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1977), де відтоді й працював: клінічний ординатор (1977–1979), асистент кафедри патологічної анатомії (1979–1994), упродовж 1994–2008 рр. – завідувач кафедри патологічної анатомії та судової медицини ВНМУ ім. М. І. Пирогова. З 2001 р. – проректор з лікувальної роботи того самого ЗВО.

Автор близько 174 наукових праць, 15 винаходів. Наукові дослідження: історія медицини, вплив пестицидів та лікарських засобів на органи дихання, особливості перебігу сальмонельозу у дітей.

Література

1. Віктор Васильович Біктіміров (1953–2008) : мемор. зб. / Вінниц. НМУ ім. М. І. Пирогова, каф. патолог. анатомії, суд. медицини та права ; упоряд. А. О. Гаврилюк [та ін.]. – Вінниця, 2013. – 96 с. – Бібліогр.: с. 95.
2. Гаврилюк А. О. Життєвий шлях професора В. В. Біктімірова / А. О. Гаврилюк, Г. О. Легін, О. О. Верлан // Мистецтво лікування. – 2014. – № 3/4. – С. 44–45.
3. Процек О. Г. Біктіміров Віктор Васильович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2003. – Т. 2 : Б – Біо. – С. 54 : порт.

☀ **27.08 – 115 років** тому народився **Лескарєв Леонід Григорович** (27.08.1908, м. Кременчук, Полтавської губернії, нині Полтавської обл. – 31.03.1983, м. Вінниця), соціальний гігієніст, доктор медичних наук (1951), професор (1952).

Закінчив Дніпропетровський медичний інститут (1932). Працював лікарем, завідувачем лікувально-профілактичного відділу, заступником завідувача, завідувачем (1941) Дніпропетровського обласного відділу охорони здоров'я. За сумісництвом з 1939 р. працював на кафедрі соціальної гігієни і організації охорони здоров'я Дніпропетровського інституту удосконалення лікарів. Завідувач кафедри соціальної гігієни й організації охорони

здоров'я Вінницького медичного інституту (1946–1979). З 1979 р. – науковий консультант кафедри соціальної гігієни і організації охорони здоров'я того самого інституту.

Автор понад 150 наукових праць. Лауреат премії ім. Н. А. Семашка за підручник для медичних інститутів «Теория и организация советского здравоохранения» (1961) (співавтор – Г. А. Баткіс). Наукові дослідження присвячені актуальним проблемам історії і організації охорони здоров'я сільського населення, питанням теорії і організації радянської охорони здоров'я, залежності здоров'я сільського населення і працівників промислових підприємств від умов праці.

Учасник Другої світової війни. Нагороджений орденами Вітчизняної війни I і II ступенів, Червоної Зірки, Трудового Червоного Прапора, медаллю «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», ін. державними нагородами.

Література

1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. № 1095, арк. 369–520.
2. Леонид Григорьевич Лекарев : библиогр. указ. / Винниц. обл. отдел здравоохранения, Винниц. обл. науч. мед. б-ка ; сост. Н. С. Петрова, А. М. Аншукова. – Винница, 1991. – 24 с.
3. Процек О. Г. Лекарев Леонід Григорович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2016. – Т. 17 : Лег – Лощ. – С. 139 : портр.

✱ **23.08 – 10 років** тому (28.03.2013) згідно наказу ректора від 23.08.2013 р. створено **кафедру медичної реабілітації та медико-соціальної експертизи** (нині кафедра фізичної та реабілітаційної медицини) ВНМУ ім. М. І. Пирогова на базах науково-дослідного інституту реабілітації інвалідів Вінницького національного

медичного університету ім. М. І. Пирогова, «Центру медичної реабілітації та спортивної медицини», санаторію «Авангард» м. Немирів Вінницької обл., фізіотерапевтичного відділення обласної клінічної лікарні ім. М. І. Пирогова. Основний науковий напрям кафедри: розробка програм багаторівневої медичної реабілітації при патології різних органів та систем.

Література

1. Кафедра медичної реабілітації та медико-соціальної експертизи [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <http://bit.ly/2oHfWg8>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 10.11.2017.

Вересень

Нарешті звільнено Херсон,
У теплу осінь...
Я чую все, немов крізь сон, –
Не плачуть очі...
Яка ціна? Яка платня
Тим перемогам?!
Бо втрата кожна, мов зерня,
У ґрунт від Бога...
Вже ні емоцій на межі
у дня і ночі, –
Переступила рубежі
І ніц не хочу
Я більше чути й на розрив
Живу в новинах.
А скільки вже молитви слів
Отцю і, Сину,
І Духу Божому летить –
Немає зупину...
О, як мені усе болить
За Україну..!

Алла Боровська

☀ **25 років** тому (**вересень 1998**) засновано **кафедру стоматології дитячого віку** при стоматологічному факультеті Вінницького медичного університету ім. М. І. Пирогова. На базі кафедри виконана наукова тема «Клініко-експериментальне обґрунтування застосування нових методів профілактики, діагностики, лікування дітей та підлітків із аномаліями зубощелепної системи та ускладненнями карієсу» та запланована нова наукова тема «Розробка та удосконалення індивідуальних методів діагностики, лікування та профілактики зубощелепних аномалій, карієса та його ускладнень у дітей та підлітків».

Література

1. Кафедра стоматології дитячого віку [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <http://bit.ly/2VpmaXc>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 12.10.2022.

☀ **50 років** тому (вересень 1973) створено **кафедру внутрішньої медицини № 3**. Напрями наукової діяльності кафедри: актуальні питання патогенезу, підвищення ефективності та безпеки терапії ІХС, фактори ризику резистентності диференційованого лікування, гіпертонічної хвороби, аритмій серця та хронічної серцевої недостатності.

Література

1. Кафедра внутрішньої медицини № 3 [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <http://bit.ly/2B5iNux>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 03.11.2022.

☀ **01.09 – 15 років** тому (01.09.2008) створено **кафедру медичної психології та психіатрії з курсом післядипломної освіти ВНМУ ім. М. І. Пирогова**. Викладачі кафедри активно займаються консультативно-діагностичною та лікарською діяльністю, надають допомогу пацієнтам з психічними розладами, хворобами залежності, змінами психологічного адаптивного ресурсу особистості. На базі кафедри створений і активно

функціонує Центр психологічної підтримки, який надає безкоштовну психологічну, психокорекційну та психотерапевтичну допомогу студентам і викладачам Вінницького національного медичного університету.

Література

1. Кафедра медичної психології та психіатрії з курсом післядипломної освіти [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <http://bit.ly/2Asfrlt>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 13.10.2017.

☀ **12.09** – **55 років** тому народилася **Солейко Олена Віталіївна** (05.09.1968, м. Вінниця), терапевт вищої кваліфікаційної категорії, доктор медичних наук (2009), професор (2014), краєзнавець.

Закінчила з відзнакою Вінницький медичний інститут (1991). Асистент (1996–2007), доцент (2007–2013) кафедри госпітальної терапії № 1, з 2013 р. – професор кафедри внутрішньої медицини № 2 ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Напрями наукових досліджень: хронічна постінфарктна аневризма серця: аспекти патогенезу, діагностики та лікування; історія краю та медицини. Автор понад 250 наукових праць, 10 патентів на винаходи. Співавтор монографій: «Лікарня на Замості: нарис з історії медицини Вінниччини» (1998), «Професор Федір Мерінг: повернення в історію вітчизняної науки» (2005), «Медицина в літературі та живописі» (2007), «Зірка Григорія Артинова, першого Вінницького міського архітектора» (2012).

Володарка гранту Європейського Будинку Серця, лауреат Подільської літературно-мистецької премії «Кришталева вишня» (2005). Нагороджена Почесними грамотами Вінницької облдержадміністрації та обласної Ради (2004, 2010, 2011, 2012).

Література

1. «Не можна почивати на лаврах» : [бесіда з проф. каф. внутр. медицини № 2 ВНМУ ім. М. І. Пирогова О. В. Солейко] / О. В. Солейко ; спілкувалась К. Баркалова // Молодий медик. – 2018. – Жовт. (№ 10). – С. 4–5 : фот.

☀ **12.09 – 105 років** тому народився **Чорнобровий Микола Петрович** (12.09.1918, с. Нестерівці Дунаєвецького р-ну Хмельницької обл. – 26.08.2007, м. Хмельницький), пульмонолог, доктор медичних наук (1974), професор (1985).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1951). Працював хірургом в Естонії, завідувачем хірургічного відділення Старокос-

тянтинівської районної лікарні Хмельницької обл., завідувачем онкологічного відділення Хмельницької обласної лікарні, головним лікарем Хмельницької обласної лікарні й завідувачем торакального відділення тієї самої лікарні. З 1976 р. – директор науково-дослідного пульмонологічного центру. Після того, як у м. Хмельницькому було створено факультет удосконалення лікарів Вінницького медичного інституту, став деканом цього факультету і завідувачем кафедри загальної хірургії (1979–1989). З 1989 р. – професор кафедри хірургії факультету удосконалення лікарів (м. Хмельницький). Очолював обласне хірургічне товариство.

Автор понад 300 наукових праць. Напрями наукових досліджень: лікування хронічних гнійних запалень, хірургічне втручання при абсцесах легень, лікування кардіальних форм раку шлунку, виразки шлунку та дванадцятипалої кишки, ін.

Учасник Другої світової війни. Заслужений лікар України. Нагороджений орденами Леніна, Трудового Червоного Прапора, Слави III і II ступенів, медаллю «За відвагу», іншими урядовими нагородами.

У 2010 р. в с. Нестерівці в шкільній бібліотеці було відкрито музейну кімнату М. П. Чорнобрового.

Література

1. Микола Петрович Чорнобровий (до 80-річчя з дня народж.) // Клін. хірургія. – 1998. – № 9/10. – С. 107–108.
2. Миколі Петровичу Чорнобровому виповнилося 75 років // Укр. пульмонол. журн. – 1994. – № 1. – С. 58–59.
3. Суходоля А. І. Професор Чорнобровий Микола Петрович (до 85-річчя від дня народж.) / А. І. Суходоля, В. В. Власов // Клін. анатомія та операт. хірургія. – 2003. – Т. 2, № 2. – С. 94–95.

☀ **14.09 – 90 років** тому народився **Роменський Олег Юрійович** (14.09.1933, станиця Казанська Ростовської обл. – 25.07.1990, м. Вінниця), доктор медичних наук (1971), професор (1972).

Закінчив Ростовський медичний інститут (1957). Завідувач кафедри нормальної анатомії Вінницького медичного інституту (1977–1990). Його монографія «Порівняльна анатомія кровоносних судин серця» (1985) була удостоєна премії АН УРСР ім. О. О. Богомольця.

Був заступником голови Українського наукового товариства анатомів, ембріологів та топографоанатомів, членом спеціалізованої ради по захисту докторських дисертацій при Київському медичному інституті ім. О. О. Богомольця, входив до складу Пироговської комісії по збереженню набальзамованого тіла М. І. Пирогова.

Автор понад 80 наукових праць. Напрями наукових досліджень: анатомія кровоносних судин, стратегічні питання розвитку морфології, ін.

Література

1. Професору О. Ю. Роменському – 50 років // Молодий медик. – 1983. – 16 верес.
2. Роменський Олег Юрійович, д. м. н., професор (до 70-річчя з дня народж.) (1933–1990) // Вісн. морфології. – 2003. Т. 9, № 1. – С. 160.

☀ **16.09 – 70 років** тому народився **Жук Петро Михайлович** (16.09.1953, с. Зюбриха Монастирищенського р-ну Черкаської обл.), доктор медичних наук (1995), професор (2002).

Закінчив Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1980). Працював заступником начальника Вінницького обласного клінічного госпіталю для інвалідів Великої Вітчизняної війни, ортопедом-травматологом Вінницької обласної клінічної лікарні ім. М. І. Пирогова. З 1984 р. – асистент, з 1994 р. – доцент, з 2001 р. – професор кафедри травматології, ортопедії та хірургії екстремальних станів Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова.

Напрями наукових досліджень: динаміка анатомо-функціональних змін при вродженій дисплазії кульшових суглобів, профілактика функціональної недостатності опорно-рухового апарату, реконструктивно-відновне лікування захворювань суглобів, переломів кісток, проблеми остеопорозу, кісткової пластики.

Література

1. Процек О. Г. Жук Петро Михайлович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2009. – Т. 9 : Е – Ж. – С. 653 : фот.

☀ **19.09 – 110 років** тому народилася **Двужильна Катерина Данилівна** (06(19).09.1913, с. Залізне, нині у складі смт Новгородське Донецької обл. – 08.11.2008, м. Одеса), хірург, доктор медичних наук (1952), професор (1953).

Закінчила 1-й Харківський медичний інститут (1935). В. о. завідувача кафедри оперативної хірургії (1944), доцент кафедри факультетської хірургії і в. о. завідувача кафедри загальної хірургії (1944–1946), завідувач кафедри оперативної хірургії і топографічної анатомії (1946–1951) Вінницького медичного інституту. Учасниця Другої світової війни. У 1951 р. була переведена на посаду завідувача кафедри оперативної хірургії Одеського інституту вдосконалення лікарів.

Автор понад 150 наукових праць, у т. ч. 3 монографій, підручника «Загальна хірургія» (1968). Напрями наукових досліджень: розроблення методів діагностики, профілактика і лікування захворювань черевної порожнини, пухлин різної локалізації, ін.

Нагороджена орденами Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», медалями. Заслужений діяч науки УРСР (1965).

Література

1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. № 103, арк. 201–221.
2. З ювілеєм Вас, професоре! : [до 90-річчя від дня народж. К. Д. Двужильної // Одес. мед. журн. – 2003. – № 4. – С. 105.
3. Заслуженный деятель науки УССР, профессор Е. Д. Двужильная (к 100-летию со дня рождения) : библиогр. указ. / сост. В. Г. Оникиенко [и др.]. – Одесса, 2012. – 28 с.

4. Терещенко Т. М. Двужильна Катерина Данилівна / Т. М. Терещенко // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2007. – Т. 7 : Г – Ді. – С. 269–270 : портр.

☀ **20.09 – 125 років** тому народився **Гуревич Григорій Маркович** (20.09.1898, м. Гомель – 07.04.1969), професор, полковник медичної служби.

Завідувач кафедри загальної хірургії Вінницького медичного інституту (1934–1940). У роки Другої світової війни – головний хірург Південно-Західного напрямку, згодом – головний хірург Кримського, Північно-Кавказького, Сталінградського, Південного і 1-го Прибалтійського фронтів.

Заслужений діяч науки УРСР.

Література

1. Гуревич Григорій Маркович // Алексанян И. В. Главные хирурги фронтов и флотов в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг. / И. В. Алексанян, М. Ш. Кнопов. – Москва : Медицина, 1985. – С. 127–131.

☀ **21.09 – 50 років** тому народився **Танасієнко Павло Васильович** (21.09.1973, с. Верхівка Тростянецько, нині Гайсинського р-ну Вінницької обл.), ортопед-травматолог вищої кваліфікаційної категорії, доктор медичних наук (2015), професор (2021).

Закінчив з відзнакою Вінницьке медичне училище ім. Д. К. Заболотного (1993), Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова (1999). Працював лікарем-інтерном за фахом «Ортопедія і травматологія» Вінницької міської лікарні №2 (1999–2001). Клінічний ординатор кафедри травматології та ортопедії ВНМУ ім. М. І. Пирогова (2001–2003). Навчався в аспірантурі з відривом від виробництва (2003–2006) в ДЗ «Український науково-практичний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф МОЗ України» (м. Київ), в якому працював лікарем ортопедом-травматологом (2006–2007), провідним науковим співробітником (2011–2019). Заступник головного лікаря міської клінічної лікарні № 3 м. Вінниця (2007–2011). Із 2019 р. – асистент, з 2021 р. – професор кафедри хірургії № 1 з курсом урології ВНМУ.

Автор численних наукових праць. Співавтор монографій «Інфекційні ускладнення травматичного процесу у постраждалих з полісистемними пошкодженнями» (Вінниця, 2016), «Травматична хвороба у ВІЛ-інфікованих постраждалих з політравмою» (Вінниця, 2019). Напрями наукових досліджень: лікування пошкоджень хребта з політравмою внаслідок ДТП, інфекційні ускладнення травматичного процесу у постраждалих з полісистемними пошкодженнями, медичний захист населення в особливий період (воєнний стан), лікування переломів стегнової кістки, ін.

Література

1. Танасієнко П. В. Павло Танасієнко про наслідки ковіду [Електронний ресурс] / П. В. Танасієнко // Місто над Бугом. 101,8 FM : [сайт вінниц. радіокомпанії]. – Електрон. аудіо і відео дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3Zwhqau>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 12.12.2022.

☀ **22.09 – 115 років** тому народився **Битченко Дмитро Олексійович** (9(22).09.1908, м. Санкт-Петербург – 23.06. 1983, м. Кишинів), оториноларинголог, доктор медичних наук (1960), професор (1962).

Працював асистентом ЛОР-кафедри Вінницького медичного інституту (1948–1949). Досліджував етіологію, патогенез та методи лікування тонзилітів і склероми, хвороби Мен'єра.

Заслужений діяч науки Молдавської РСР.

Література

1. Битченко Дмитро Олексійович // Пішак В. П. Професори Буковинського державного медичного університету (1944–2009) / В. П. Пішак, Ю. Т. Ахтемійчук, О. І. Івашук. – Чернівці, 2009. – С. 14 : фот.
2. Сулятицький Т. В. Битченко Дмитро Олексійович / Т. В. Сулятицький, Й. М. Попко // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2003. – Т. 2 : Б – Біо. – С. 608–609 : портр.

☀ **22.09 – 85 років** тому народився **Рибачук Олег Іванович** (22.09.1938, м. Вінниця), ортопед-травматолог, доктор медичних наук (1978), професор (1991), академік УАН (1995).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1961). Ортопед-травматолог, завідувач відділення Тульчинської лікарні Вінницької обл. (1961–1964). З 1968 р. працює в Українському науково-дослідному інституті травматології та ортопедії.

Автор понад 300 наукових праць. Напрями наукової діяльності: трансплантація кісткових тканин при значних діафізарних дефектах і несправжніх суглобах; остеосинтез при травмах та ортопедичних захворюваннях; подовження верхніх та нижніх кінцівок при вродженій та набутій патології; дегенеративно-дистрофічне ураження суглобів дорослих; дослідження методу тотального ендопротезування суглобів та створення тотального ендопротезу кульшового суглоба, ін.

Нагороджений орденом «За заслуги» 3-го ступеня (1998). Заслужений лікар України (1995), лауреат Державної премії України (1996). Член Міжнародної асоціації ортопедів-травматологів (1995).

Література

1. Рибачук Олег Іванович // Імена України 2007 : біогр. енциклопед. слов. / Ін-т гуманітар. досліджень АН України ; уклад. Л. Г. Андрієнко [та ін.]. – Київ : Фенікс, 2007. – С. 428–429 : портр.

Жовтень

Падай, падай, Кримський міст!

Хай дрижать опори,

Як осінній лист.

Падай, Падай, Падай,

Падай, Кримський міст.

Хай горять заграви

Під пекельний свист.

Падай, Падай, Падай,

Падай, Кримський міст.

Хай у Чорне море

Йде на дно рашист

Падай, Падай, Падай,

Падай, Кримський міст.

Хай кусає лікті,

Хто на нас поліз.

Падай, Падай, Падай,

Падай, Кримський міст.

Хай вогнем і громом

Вдарить благовіст!

Падай...

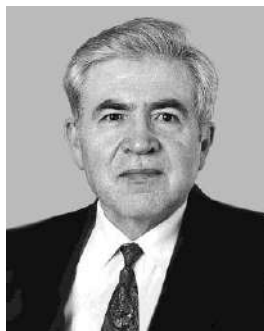
Падай...

Падай...

Падай, Кримський міст!

Людмила Горова, випускниця ВНМУ

☀ **05.10** – **85 років** тому народився **Денесюк Віталій Іванович** (05.10.1938, с. Рогізна, нині с. Гвоздів, Немирівського р-ну Вінницької обл.), один із провідних кардіологів України, доктор медичних наук (1986), професор (1989).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1967). Асистент (1970–1980), доцент (1981–1986) кафедри пропедевтичної терапії Вінницького державного медичного інституту. Доцент (1986–1990), професор (1990–1991) кафедри шпитальної терапії № 2. Упродовж 1991–2017 рр. – завідувач кафедри шпитальної терапії № 2 (з 2008 р. – внутрішньої медицини № 3) ВНМУ ім. М. І. Пирогова, з 2017 р. – професор кафедри внутрішньої медицини № 3.

Автор та співавтор понад 350 наукових праць, у т. ч. понад 10 монографій, 14 навчальних посібників, кількох підручників; численних патентів на винаходи та раціоналізаторських пропозицій. Автор та співавтор навчального посібника «Впровадження діагностичних, прогностичних та лікувальних шкал з внутрішньої медицини у навчальний процес підготовки студентів і лікарів післядипломної освіти» (Київ, 2017), підручника «Внутрішня медицина» (Київ, 2019), навчального посібника «Клінічні ігри з внутрішньої медицини в процесі очного та дистанційного навчання студентів і лікарів-інтернів» (Київ, 2021), книги спогадів «Життя на роздоріжжі століть» (Київ, 2020) та ін. Досліджує роль мембранних і вегетативних метаболічних процесів при резистентних аритміях серця.

Заслужений діяч науки і техніки України (2015). Нагороджений медаллю академіка М. Д. Стражеска «За заслуги в охороні здоров'я» (2008). Академік Академії медико-технічних наук України (1995), академік Нью-Йоркської Академії наук (1998), академік Української Екологічної Академії наук (1999), академік Академії економічної кібернетики України (1999). Почесний діяч наукового медично-технічного товариства України (1999), голова Вінницького регіонального (обласного) відділення Академії Наук вищої освіти України.

Література

1. Віталій Іванович Денисюк (до 60-річчя з дня народж.) // Укр. кардіол. журн. – 1998. – № 10. – С. 85–86.
2. Денисюк Віталій Іванович : біобібліогр. покаж. (до 70-річчя з дня народж.) / Вінниц. НМУ ім. М. І. Пирогова, наук. б-ка ; уклад.: Л. В. Сухарева, Н. М. Кравчук ; відп. за вип. Л. І. Шпукал. – Вінниця, 2008. – 42 с. – (Вчені нашого університету).
3. Процек О. Г. Денисюк Віталій Іванович / О. Г. Процек // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2007. – Т. 7 : Г – Ді : портр.

☀ **06.10** – **55 років** тому народився **Архангельський Сергій Русланович** (06.10.1968), анестезіолог, учасник Революції Гідності та російсько-української війни, майор Збройних сил України.

Закінчив Житомирське медичне училище, Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. З 1997 р. працював лікарем-

анестезіологом комунальної установи «Центральна районна лікарня Житомирської районної ради». Із лютого 2014 р. – доброволець, служив у 95-й бригаді. Брав участь у боях за Слов'янськ, Піски, Донецький аеропорт. Начальник медичної частини повітряно-десантних військ України.

Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (2015).

Література

1. Архангельський Сергій Русланович [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енцикл. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://bit.ly/3V5UT0U>. – Назва з екрана. – Дата доступу: 02.08.2022.

☀ **08.10 – 50 років** тому народилася **Петрушенко Вікторія Вікторівна** (08.10.1973, м. Вінниця). хірург, доктор медичних наук (2008), професор (2016).

Навчалася у Вінницькому медичному інституті (1991–1993). Закінчила Національний медичний університет ім. О. О. Богомольця (1997), Національну музичну академію ім. П. І. Чайковського (2000) по класу вокалу у І. Колодуб. Працювала лікарем-інтерном (1997–1999), хірургом Київського міського центру хірургії (1999). Аспірант (1999–2002), асистент (2003–2006) кафедри шпитальної хірургії, доцент кафедри хірургії № 1 ВНМУ (2006–2016). Проректор з наукової роботи ВНМУ (2009–2016). З 2016 р. – професор кафедри хірургії № 1 з курсами урології, анестезіології і реаніматології та того самого року призначена на посаду

завідувача кафедри ендоскопічної та серцево-судинної хірургії.

Автор понад 310 наукових праць, 53 патентів. Напрями наукової діяльності: лікування та діагностика виразкових кровотеч, гострої панкреатитварикозної хвороби вен нижніх кінцівок, виразки шлунка, лікування геммангіом печінки, ін.

Заслужена артистка України (2002), народна артистка України (2004). Лауреат премії ім. М. І. Пирогова, міжнародних вокальних конкурсів в Австрії, Чехії, Великобританії, Італії, Німеччині, Перу. Володарка медалі «Співак світу» за краще виконання партії мадам Батерфляй (Великобританія) та Гран-прі міжнародного фестивалю «Music World-2002» (Італія). Автор сольного компакт-диску «Українські народні пісні та романси».

Література

1. Волошенюк І. Яскрава зоря Вікторії Петрушенко / І. Волошенюк // Вінниччина. – 2003. – 30 травня.
2. Касіяненко Г. Нові тріумфи Вікторії Петрушенко / Г. Касіяненко // Вінниччина. – 2002. – 13 верес. – Спец. вип. газ. «П'ятниця».
3. Петрушенко В. Народна артистка і талановитий хірург : [бесіда з В. В. Петрушенко] / В. Петрушенко // Медицина Вінниччини. – 2005. – Листоп. (№ 11).
4. Петрушенко В. 5 складових успіху Вікторії Петрушенко : [бесіда з В. В. Петрушенко] / В. Петрушенко ; кор. І. Червінчук // Вінничанка. – 2012. – № 6. – С. 6–7 : фот.
5. Пустіва В. Два світи Вікторії Петрушенко / В. Пустіва // Вінниц. газ. – 2005. – 11 січня. – С. 6.

☀ **09.10 – 115 років** тому
народився **Серков Пилип**
Миколайович (09.10.1908

с. Форпост Шумяцького р-ну
Смоленської губернії, нині
Смоленської обл., РФ – 01.08. 2011,
м. Київ), нейрофізіолог, доктор

медичних наук, доктор біологічних наук (1947), професор
(1947), академік НАН України (1978).

Закінчив Смоленський медичний інститут (1931).
Завідувач кафедри нормальної фізіології Вінницького
медичного інституту (1942–1943; 1944–1953). З 1953 р. по
1966 р. очолював кафедру нормальної фізіології та був
проректором з наукової роботи Одеського медичного
інституту. З 1966 р. працював в Інституті фізіології
ім. О. О. Богомольця АН УРСР.

Автор близько 300 наукових праць, у т. ч. п'яти
монографій. Наукові праці присвячені електричній
активності головного мозку, морфології і фізіології вищих
відділів слухової системи, фізіології скелетних м'язів.

Заслужений діяч науки України (1984).
Нагороджений орденами князя Ярослава Мудрого 5-го
ступеня, «Знак пошани», «За заслуги» 3-го ступеня (1998),
двома орденами Трудового Червоного Прапора, багатьма
іншими державними нагородами. Лауреат Державних
премій УРСР та України (1978, 2000), премії імені
О. О. Богомольця та імені І. М. Сеченова. Почесний
професор ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

16 жовтня 2008 року в переповненій залі Інституту
фізіології ім. О. О. Богомольця столітній академік
П. М. Серков прочитав лекцію на тему «О механизмах
сознания», яка тривала 52 хвилини, викликала овації в залі

та великий науковий інтерес. Ще за життя його іменем було названо одну з вулиць м. Києва.

Література

1. Виленский Ю. Жизнь в науке – наука в жизни. Беседы с академиком Филиппом Николаевичем Серковым / Ю. Г. Виленский, А. М. Шевко ; Ин-т физиологии им. А. А. Богомольца НАН УССР. – Киев : Наук. думка, 2009. – 190 с.
2. Костюк П. Г. Пилип Миколайович Серков (до 100-річчя з дня народж.) / П. Г. Костюк, В. М. Сторожук, В. Ф. Сагач // Фізіол. журн. – 2008. – Т. 54, № 5. – С. 3–7.

☀ **10.10 – 110 років** тому народився **Трач Сергій Степанович** (10.10.1913, с. Леонівка Вінницької обл. – ?), невролог, кандидат медичних наук (1950), доцент (1951), завідувач кафедри неврології Львівського медичного інституту (1951–1955).

Закінчив медико-профілактичний факультет Вінницького медичного інституту (1940). Учасник Другої світової війни. Пройшов спеціалізацію з неврології в Ленінградській військово-медичній академії (1946–1947). Клінічний ординатор (1947–1949), асистент (1949–1950), доцент (1950–1951), завідувач (1951–1955), доцент (1955–1961) кафедри неврології Львівського медичного інституту.

Напрями наукових досліджень: вивчення патогістології нервової системи, зокрема, особливостей дегенерації й регенерації нервів в умовах голодування;

діагностика, клініка й лікування судинних захворювань головного мозку, нейроінфекцій периферійних нервів.

Автор близько 30 наукових праць. Нагороджений орденом Червоної Зірки (1943).

Література

1. Пшик С. Трач Сергій Степанович / Пшик С. // Зіменковський Б. С. Професори Львівського Національного медичного університету імені Данила Галицького: 1784–2006 / Б. С. Зіменковський, М. Р. Гжегоцький, О. Д. Луцик. – Львів : Наутітус, 2006. – С. 280 : фот.

☀ **16.10 – 95 років** тому народилася **Процек Олена Герасимівна** (16.10.1928, с. Ємільчино Житомирської обл.– 02.02.2013, м. Вінниця), організатор охорони здоров'я, доктор медичних наук (1977), професор (1978).

Закінчила з відзнакою Вінницький медичний інститут (1951). Завідувач кафедри соціальної медицини, економіки та організації охорони здоров'я з курсом історії медицини ВНМУ ім. М. І. Пирогова (1979–2009), професор цієї ж кафедри (31.12.2009–2013), проректор з наукової роботи (1975–2004) того самого університету. Дійсний член Міжнародної академії інтегративної антропології, академік Академії медико-технічних наук України (1999).

Автор понад 300 наукових праць. Напрями наукових досліджень: вивчення соціально-гігієнічних проблем охорони здоров'я населення, організація роботи медичних закладів, історія медицини, ін. Зробила вагомий внесок в галузь соціальної медицини та організації

охорони здоров'я з питань вивчення стану здоров'я сільського та міського населення; організації первинного і вторинного рівнів медичної допомоги в регіонах; додипломної і післядипломної освіти медичних кадрів. Була членом спеціалізованої ради при Національному медичному університеті ім. О. О. Богомольця (м. Київ), членом Всесоюзної центральної методичної комісії з питань організації охорони здоров'я.

Учасниця Другої світової війни. Нагороджена медаллю «За доблесну працю» (1970), Грамотами Президії Верховної ради УРСР, Кабінету Міністрів України, Міністерства охорони здоров'я України.

Література

1. Вона жила університетом, жила для університету, майже жила в університеті // Вінниччина медична. – 2014. – Січ. (№ 13). – С. 1, 5 : фот.
2. Купренюк А. Береться мудрість не із заповітів, а із шукань : [до ювілею проф. О. Г. Процек] // Поділ. мед. газ. – 2008. – 17 жовт. – С. 4 : фот.
3. Процек Олена Герасимівна // Академіки та члени-кореспонденти України : вибр. фундамент. наук. праці / [І. М. Азарський, В. С. Компанець, О. О. Азарська та ін.]. – Вінниця ; Хмельницький, 2001. – С. 32–35 : фот.
4. Процек Олена Герасимівна // Бібліографія вчених академії медико-технічних наук України : (Хронол. покажч. друк. праць за період з 1990 по 2003 рік). – Хмельницький ; Вінниця, 2003. – С. 87–90 : фот.

☀ **16.10 – 105 років** тому народилася **Мікуніс Рина Йосипівна** (16.10.1918, м. Полонне Кам'янець-Подільської, нині Хмельницької обл. – 25.01.2013, Ізраїль) терапевт, професор.

Закінчила Вінницький медичний інститут (1941). У роки Другої світової війни працювала у шпиталях для поранених (1941–1944). Після війни – у Вінницькому медичному інституті: клінічний ординатор, аспірант, асистент, доцент (1944–1961), завідувач (1961–1988), професор (1988–1991) кафедри факультетської терапії. У травні 1991 р. емігрувала до Ізраїлю, де до 2011 р. працювала консультантом Інституту кардіології.

Автор понад 300 наукових праць, у т. ч. 7 навчальних посібників, 5 монографій. Напрями наукових досліджень: проблеми серцево-судинних хвороб: артеріальна гіпертензія, ішемічна хвороба серця, хронічна серцева недостатність, діагностика й лікування ревматичних хвороб.

Література

1. Денесюк В. Життя на роздоріжжі століть : спогади / В. І. Денесюк. – Київ : Центр ДЗК, 2020. – 224 с. : фот. – Про Р. Й. Мікуніс. С. 196.
2. Мікуніс Рахіль (Рина) Йосипівна // Війна пройшла по їхніх долях. Книга пам'яті Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова : в 2 ч. / уклад.: О. А. Юрчишина, М. Г. Домненко, В. В. Кокус. – Вінниця, 2021. – Ч. 1. З інституту – на фронт : проф.-викл. склад, випускники, студенти та співробітники – учасники Другої світової війни. – С. 94–96.
3. Серкова В. К. Мікуніс Рахіль Йосипівна : // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2019. – Т. 21 : Мікро – Моя. – С. 28 : портр.

☀ **17.10 – 115 років** тому народилася **Лобова Таїсія Арсеніївна** (17.10.1908, ст. Авдіївка, нині місто Донецької обл. – 03.10.1979, м. Вінниця), мікробіолог, доктор медичних наук (1956), професор (1957).

Працювала в. о. завідувача (1946–1955), завідувачем (1955–1977), науковим консультантом кафедри мікробіології Вінницького медичного інституту ім. М. І. Пирогова (1977–1979). Була головою правління Вінницької філії Всесоюзного товариства епідеміологів, мікробіологів і інфекціоністів, членом правління республіканського товариства епідеміологів, мікробіологів і інфекціоністів, головою лабораторної ради при обласному відділі охорони здоров'я.

Автор понад 70 наукових праць, 12 раціоналізаторських пропозицій. Заснувала Вінницьку мікробіологічну наукову школу. Вивчала імунологічну реактивність організму, вплив сенсibiliзації на перебіг стрептококової інфекції, алергію, питання носійства черевнотифозних бактерій, ендемічності склероми, неспецифічного виразкового коліту.

Нагороджена орденом «Знак пошани», знаком «Відмінник охорони здоров'я», ін. державними нагородами.

Література

1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. 1060, арк. 87–158.
2. Вороніна Т. Їй шлють найкращі побажання : професору Т. А. Лобовій – 60 років / Т. Вороніна // Молодий медик. – 1968. – 25 жовт. (№ 34).

3. Таисия Арсеньевна Лобова : (к 60-летию со дня рождения) // Журн. микробиологии, эпидемиологии и иммунобиологии. – 1969. – № 5. – С. 146–147.
4. Чеснокова О. А. Лобова Таїсія Арсенівна / О. А. Чеснокова // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2016. – Т. 17 : Лег – Лощ. – С. 571 : портр.

☀ **18.10 – 125 років** тому народився **Ройзман Ізраїль Соломонович** (18.10.1898, містечко Вороновиця, нині смт Вінницької обл. – ?), кандидат фармацевтичних наук (1947), доцент (1947).

Закінчив Вінницький фармацевтичний інститут (1926). Упродовж 1926–1931 рр. – асистент кафедри фізіології і фармацевтичної хімії Вінницького фармацевтичного інституту, протягом 1931–1936 рр. – доцент, керівник курсу харчової хімії Вінницького фармацевтичного інституту та Вінницького медичного інституту. Упродовж 1933–1937 рр. – завідувач навчальної частини філіалу удосконалення фармацевтів. Протягом 1934–1941 рр. – доцент кафедри біохімії Вінницького медичного інституту. Працю в інституті поєднував з роботою завідувача харчового відділу і консультанта Вінницької обласної санітарної станції (1932–1940). У липні–листопаді 1941 р. – доцент Дагестанського медичного інституту, у листопаді 1941 р. – січні 1942 р. – лікар санітарної служби Народного комісаріату харчової промисловості Киргизької РСР (м. Фрунзе). Учасник другої світової війни. Упродовж 1946–1969 рр. – завідувач кафедри біохімії Вінницького

медичного інституту. Протягом 1969–1972 рр. – доцент кафедри біохімії того самого інституту.

Нагороджений орденом Червоної Зірки (1944), медалями «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.» (1945), «За перемогу над Японією» (1946), знаком «Отличнику здравоохранения» (1939). Наукові дослідження в галузі біологічної, харчової, фармацевтичної хімії.

Література

1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. № 833, арк. 191–286.
2. Наукова конференція аптечних працівників : [є про І. С. Ройзмана] // Більшовиц. правда. – 1938. – 8 черв. (№ 129).
4. Ройзман Ізраїль Соломонович// Війна пройшлась по їхніх долях. Книга пам'яті Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова : в 2 ч. / уклад.: О. А. Юрчишина, М. Г. Домненко, В. В. Кокус. – Вінниця, 2021. – Ч. 1. З інституту – на фронт : проф.-викл. склад, випускники, студенти та співробітники – учасники Другої світової війни. – С. 119–120.

☀ **20.10 – 60 років** тому народився **Калашніков Андрій Валерійович** (20.10.1963, с. Шестаково Іркутської обл., РФ), ортопед-травматолог, доктор медичних наук (2003), професор (2010).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1987). Працював лікарем.

З 1990 р. – в Інституті травматології та ортопедії НАМН України (м. Київ), з 2001 р. – завідувач науково-організаційного методичного відділу.

Вивчає проблеми діагностики й лікування розладів репаративного остеогенезу при переломах довгих кісток, остеопорозу; організаційні і клінічні аспекти політравми; питання ендопротезування суглобів, застосування препаратів вітаміну D та кальцію в ортопедії і травматології.

Література

1. Гайко Г. В. Калашников Андрій Валерійович / Г. В. Гайко // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2012. – Т. 12 : Кал – Киї. – С. 16 : портр.
2. Калашніков Андрій Валерійович // Вісн. ортопедії, травматології та протезування. – 2013. – № 4. – С. 68–59.

Листопад

Мені із дому передали дім,
Котячі вуса, квіти з підвіконня.
Дім плакав, що в розлуці ми із ним.
Не плач, мій доме. Стрінемось в Херсоні.
Він плакав, що довкола бур'яни,
Паркан упав, орнамент вицвів грецький,
Що все мене чекає він з війни.
Не плач, мій доме, стрінемось в Донецьку.
Він згадував дитячі голоси,
Він мовчки плакав і мовчанням мучив,
Не дорікав, нічого не просив.
Не плач, мій доме, стрінемось у Бучі.
Він плакав, що його уже нема,
Що тільки злива на фундамент хлюпа,
Що день і ніч навколо лиш пільма.
Не плач, я повернуся в Маріуполь.
Не плач, цей наш багряний листопад
Не буду дарувати я нікому.
Не плач, я поверну тебе назад,
Мій доме. Поверну тебе додому.

Людмила Горова, випускниця ВНМУ

☀ **08.11 – 105 років** тому народився **Чухрієнко Дмитро Павлович** (08.11.1918, м. Вінниця – 1999), хірург, доктор медичних наук (1955), професор (1956).

Навчався у Вінницькому медичному інституті (1941). Закінчив з відзнакою Куйбишевський медичний інститут (1943). Учасник Другої світової війни. Асистент (1945), в. о. завуча (1945–1950), в. о. доцента (1949–1950), доцент (1950) кафедри факультетської хірургії Вінницького медичного інституту. Упродовж 1950–1953 рр. – заступник міністра охорони здоров'я УРСР. Ректор Дніпропетровського медичного інституту (1953–1959). Упродовж 1956–1988 рр. очолював кафедру госпітальної хірургії № 2 Дніпропетровського медичного інституту.

Напрями наукових досліджень: гостра кишкова непрохідність, хірургія шлунка та стравоходу, реконструктивні та пластичні операції при патології стравоходу, легень, молочної залози та органів сечостатевої хірургії.

Автор понад 300 наукових праць, 20 монографій. Заслужений діяч науки, дійсний член міжнародного наукового товариства хірургів, член правління українського (республіканського) товариства хірургів. Нагороджений двома орденами Вітчизняної війни 1-го і 2-го ступенів, двома орденами Червоної Зірки, медалями.

Література

1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. 87, Т. 2 : М – Я, арк. 560–576.

2. До 85-річчя з дня народження Дмитра Павловича Чухрієнка // Клін. хірургія. – 2003. – № 12. – С. 64.
3. Березницький Я. Дмитро Павлович Чухрієнко. Звитяга Берестечка в новому сторіччі / Я. Березницький, Ю. Віленський // Хірургія України. – 2009. – № 3. – С. 105–110.
4. Чухрієнко Дмитро Павлович // Війна пройшлась по їхніх долях. Книга пам'яті Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова : в 2 ч. / уклад.: О. А. Юрчишина, М. Г. Домненко, В. В. Кокус. – Вінниця, 2021. – Ч. 1. З інституту – на фронт : проф.-викл. склад, випускники, студенти та співробітники – учасники Другої світової війни. – С. 154–156.

☀ **13.11 – 90 років** тому народилася **Олійник Алевтина Миколаївна** (13.11.1933, м. Мензєлінськ, Татарстан, РФ – 08.03.2017, м. Тернопіль), фармаколог, доктор медичних наук (1985), професор (1986).

Навчалася у Вінницькому медичному інституті (1951–1956), закінчила Саратовський медичний інститут (1957). Працювала лікарем; з 1962 р. – у Тернопільській медичній академії: впродовж 1986–1999 рр. – професор кафедри фармакології та шпитальної терапії; завідувач (2002–2009), професор кафедри фізичної реабілітації і валеології Тернопільського педагогічного університету (2009–2011).

Наукові дослідження: ураження печінки ксенобіотиками та алкоголем, шляхи підвищення ефективності їх фармакотерапії; синдром відміни медикаментозних заходів як ускладнення фармакотерапії; патогенетичні механізми пошкоджень гепатобіліарної системи.

Похована у с. Підгородне, нині Тернопільської обл.

Література

1. Чепіль І. В. Олійник Алевтина Миколаївна [Електронний ресурс] // Енциклопедія Сучасної України : [вебсайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3G2GpKJ> (дата звернення: 07.11.2022), вільний. – Назва з екрана.

☀ **20.11 – 135 років** тому народився **Піневич Михайло Васильович** – (20.11.1888, с. Заудайка Ніжинського повіту Чернігівської губернії, нині Ічнянського р-ну Чернігівської обл. – ?), доктор медичних наук (1960), професор (1963).

Закінчив медичний факультет Київського університету (1914). Учасник Другої світової війни. Доцент кафедри факультетської хірургії (1946–1962), професор кафедри факультетської хірургії з курсом урології (1962–1972) Вінницького медичного інституту. Один з організаторів урологічної служби у Вінницькій та Хмельницькій обл. З 1947 р. – головний уролог Вінницької області. Був головою Вінницького міжобласного товариства урологів. Один із провідних урологів УРСР. Наукові праці присвячені проблемам фтизіоурології, пошкоджень органів сечостатевої системи, гострого і хронічного пієлонефриту.

Нагороджений орденом «Знак пошани» (1961), медалями «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.», «За оборону Києва», «Двадцять років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.», ін. державними нагородами.

Література

1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. 833, арк.75–125.

Грудень

У цім розтерзанім домі
Так багато тепла і любові.
Чиїсь руки розгортають все, що нещодавно було
стінами,
Щоб контужене тремтяче цуценя жило.
У цім розтерзанім місті так багато тепла і любові.
Чиїсь руки дбайливо кладуть все, що нещодавно
було людиною,
У чорний пакет. Бо людину цю хтось же любить.
На цім розтерзанім полі так багато тепла і любові.
Чиїсь руки виймають з його тіла міни і ракетні
уламки,
Щоб збіжжя прорізало напоєну кров'ю землю і вона
розродилася хлібом.
У цій розтерзаній жінці так багато тепла і любові.
Вона зціпить зуби, вона дасть собі раду,
Бо він, котрий зараз там, де пекло, тримається за її
любов.
У цім розтерзанім серці так багато тепла і любові.
Воно рівно б'ється, ловлячи віддачу від автомата,
Але вискакує з грудей і стискається до болю від
дитячого плачу.
У цій розтерзаній країні так багато тепла і любові,
Що ними можна завітчати увесь світ.
І в цім розтерзанім світі так багато тепла і любові.
І вся вона – тобі. Живи.

Людмила Горова, випускниця ВНМУ

☀ **02.12 – 145 років** тому народився **Болярський Микола Миколайович** (02.12.1878, хутір Дерновський (за ін. даними с. Ольховське) Шадринського повіту Пермської губернії – 19.10.1939, м. Вінниця), видатний хірург-новатор, уролог, анатом, клініцист, доктор медицини (1910), професор (1934), один з організаторів охорони здоров'я на Поділлі. Учасник Першої світової війни.

У 1917 р. був направлений у м. Вінницю. Працював завідувачем госпіталю, який був розташований на території психоневрологічної лікарні. У цьому ж році його запросили оперувати у Пироговську лікарню. У 1918 р. був обраний завідувачем хірургічного відділення, пізніше – головним лікарем Пироговської лікарні у Вінниці (до 1939 р.). М. М. Болярський – один із засновників Вінницького медичного інституту, перший завідувач учбової частини інституту, майже єдиний лектор з різних розділів навчального процесу, перший заступник директора інституту з науково-навчальної та адміністративно-господарської частини, згодом – перший декан цього ж інституту, організував кафедру госпітальної хірургії й очолив кафедру факультетської хірургії Вінницького медичного інституту. Як позаштатний інспектор брав активну участь в організації хірургічної допомоги на Вінниччині, багато сил доклав для розширення мережі лікувальних закладів та покращення допомоги сільському населенню.

Автор 58 друкованих праць, понад 50 доповідей на Пироговських, Всесоюзних, українських з'їздах хірургів і засіданнях наукових товариств.

Напрями наукових досліджень: серцево-судинна хірургія, лікування травматичних ушкоджень печінки, хірургія жовчних шляхів, лікування апендициту, перитоніту, сечостатевих нориць, кісткова пластика, ін.

Організатор і голова Вінницького Пироговського наукового лікарського товариства.

Література

1. Антошук К. Ф. Внесок професора Болярського М. М. у розвиток медицини м. Вінниці і створення Пироговського меморіалу / К. Ф. Антошук, М. І. Юкальчук // Вісн. морфології. – 2014. – Т. 20, № 2. – С. 529–531 : фот.
2. Нагорний Ю. Подвиг лікаря Болярського / Ю. Нагорний // Вінниччина. – 2007. – 3 берез. (№ 9). – С. 6. – Спец. вип. газ. «Хочу все знати».
3. Професор Микола Миколайович Болярський – видатний український хірург і уролог / А. Ц. Боржієвський, Ц. К. Боржієвський, І. І. Мітюк [та ін.]. – Львів, 2008. – 76 с. : фот.
4. Штеренберг Р. И. Профессор Николай Николаевич Болярский – видный отечественный хирург / Р. И. Штеренберг // Новый хирург. архив. – 1958. – № 3. – С. 122–123.

☀ **08.12 – 90 років** тому народився **Мітюк Іван Ілліч** (08.12.1933, с. Модринець Хрубешовського повіту – 11.08.2011, м. Вінниця), хірург, доктор медичних наук (1975), професор (1976).

Закінчив Вінницький медичний інститут ім. М. І. Пирогова (1956). Головний лікар і завідувач хірургічного відділення Верхнянської лікарні м. Лисичанськ Луганської обл. (1956–1960), ординатор хірургічного відділення (1960–1963), завідувач торакального відділення 2-ї міської лікарні (м. Вінниця, 1963–1965), асистент кафедри торакальної хірургії Львівського медичного інституту (1965–1967), головний хірург Вінницького обласного відділу охорони здоров'я і асистент кафедри госпітальної хірургії Вінницького медичного інституту (1967–1968), доцент кафедри торакальної хірургії і анестезіології, одночасно – заступник декана лікувального факультету (1968–1973), доцент кафедри дитячої хірургії Львівського медичного інституту (1973–1974). Завідувач кафедри госпітальної хірургії ВНМУ ім. М. І. Пирогова (1975–2007). З 2007 р. – професор кафедри госпітальної хірургії того самого інституту. Був головою Вінницького обласного наукового товариства хірургів, членом редакційної ради журналів «Клінічна хірургія», «Шпитальна хірургія».

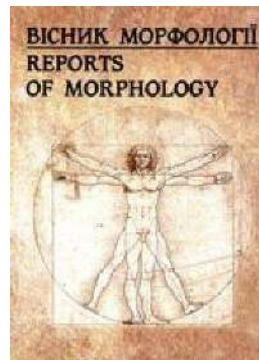
Автор понад 200 наукових праць, 25 винаходів. Напрями наукових досліджень: діагностика і лікування гнійних захворювань легень, виразкової хвороби шлунка і дванадцятипалої кишки, підшлункової залози, судинної патології, ін.

Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1997).

Література

1. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – С. 10, 123–124, 128, [255 : фот.].
2. Мітюк І. І. : [про нього] // Професор Микола Миколайович Болярський – видатний український хірург і уролог / А. Ц. Боржієвський, Ц. К. Боржієвський, І. І. Мітюк [та ін.]. – Львів, 2008. – С. 75 : фот.

☀ **9.12 – 30 років (1993)** з часу заснування Товариством анатомів, гістологів, ембріологів України, Вінницьким національним медичним університетом ім. М. І. Пирогова та Міжнародною академією інтегративної антропології наукового журналу **«Вісник морфології»**.

Література

1. Вісник морфології [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <http://bit.ly/2B9GJYw>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 10.11.2017.

☀ **11.12 – 50 років** тому народився **Школьніков Володимир Семенович** (11.12.1973, м. Вінниця), професор (2018), доктор медичних наук (2016).

Закінчив Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова за фахом лікар-педіатр (1997), в якому відтоді працював на посаді старшого лаборанта (1997–1998), асистента (1998–2003), старшого викладача (2003–2005), доцента (2005–2016) кафедри нормальної анатомії. З 2018 р. – професор кафедри анатомії людини. З 2016 р. – декан медичного факультету № 2.

Автор і співавтор 120 наукових праць, в т. ч. 17 патентів на винаходи та корисні моделі. Співавтор навчально-методичного посібника «Анатомія дитини (з основами ембріології та вадами розвитку)» (Луганськ, 2012), видання «Історія анатомії (хронологія розвитку)» (Луганськ, 2012), навчального посібника «Атлас спинного мозку людини (пренатальний період онтогенезу)» (Вінниця, 2017). Напрями наукових досліджень: анатомія дитини; структурна організація та фетальна анатомія спинного мозку людини; особливості формування структури та сили м'язів верхньої кінцівки залежно від віку; історія анатомії, ін.

Література

1. Школьніков Володимир Семенович [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова : [сайт] – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://bit.ly/3izdNQv>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 12.12.2022.

☀ **12.12 – 55 років** (1968) з часу відкриття на території Вінницького державного медичного інституту скульптурного погруддя М. І. Пирогова на честь Пироговських читань 1968 року. Скульптор Д. Фішер.

Література

1. Лікар, якого пам'ятає народ / фот. А. Попелянського // Вінниц. правда. – 1968. – 13 груд.

☀ **15.12 – 105 років** тому народився **Островський Юрій (Юліан) Іванович** (15.12.1918, с. Ширмівка Погребищенського р-ну Вінниц. обл. – 1991, м. Вінниця), хірург, заслужений лікар України.

Закінчив Вінницький медичний інститут (1945). Під час Другої світової війни брав участь у підпільно-партизанському русі (партизанське з'єднання ім. Леніна). Упродовж 1945–1948 рр. служив у лавах Радянської армії. Працював головним лікарем Новогребельської дільничної лікарні Турбівського, нині Калинівського р-ну Вінницької обл. (1948–1950); головним лікарем Турбівської районної лікарні (1950–1953); заступником головного лікаря медичної частини (1953–1954); головним лікарем Вінницької обласної клінічної лікарні імені М. І. Пирогова (1954–1971); головним лікарем санаторію ім. Семашко (м. Кисловодськ, 1971–1972); директором Вінницького медичного училища ім. Д. К. Заболотного (1972–1981),

завідувачем відділення термінової та планово-консультативної медичної допомоги (санітарна авіація) Вінницької обласної клінічної лікарні імені М. І. Пирогова (1981–1990).

Література

1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. 7, ч. 3, оп. 27, арк. 177–179, 179 зв.
2. Вінницька область : [історія розвитку хірургії. Є про Ю. І. Островського] // Історія хірургії дитячого віку України : навч. посіб. для лікарів-інтернів / Нац. мед. акад. післядиплом. освіти ім. П. Л. Шупика МОЗ України; ред. О. К. Толстанов [та ін.]. – Тернопіль, 2012. – С. 217–230.
3. Островський Юрій (Юліан) Іванович // Війна пройшлась по їхніх долях. Книга пам'яті Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова : в 2 ч. / уклад.: О. А. Юрчишина, М. Г. Домненко, В. В. Кокус. – Вінниця, 2021. – Ч. 1. З інституту – на фронт : проф.-викл. склад, випускники, студенти та співробітники – учасники Другої світової війни. – С. 552–553.

☀ **95 років** тому народився **Білкун Микола Васильович** (21.12.1928, с. Привороття, нині с. Подільське Кам'янець-Подільського р-ну Хмельницької обл. – 17.06.1995, м. Київ), український прозаїк, письменник-фантаст. Учасник Другої світової війни.

Закінчив у Вінниці фельдшерську школу (1950), медичний інститут (1957). Працював дільничим фельдшером в с. Іванівці Барського району Вінницької області.

На Вінниччині розпочав літературну діяльність (ще у шпиталі почав писати). Друкувався з 1952 р. З 1957 р. писав фейлетони, працював заступником відповідального редактора журналу «Перець», заступником головного редактора видавництва «Радянський письменник». Став відомим прозаїком, письменником-фантастом. Події Другої світової війни відобразив у збірках: «На війні і вдома» (Київ, 1984), «Церемоніальний марш» (Київ, 1974), в яких, в основному, розповідає про ті події, свідком яких він був сам; публікації «Розквітло небо над Україною» (1964) у журналі «Ранок» до 40-річчя визволення. Окремі його твори перекладено англійською, чеською, французькою, німецькою, російською, білоруською, литовською, грузинською, болгарською, польською мовами. Член Спілки письменників України (з 1959 р.).

Література

1. Білкун Микола Васильович // Друга світова війна у творчості літераторів Хмельниччини: біобібліогр. покажч. / ХОУНБ ім. М. Островського. – 2015. – С. 17–18.
2. Вінниччина в датах : хронол. довідник / Вінниц. обл. наук. б-ка ім. К. А. Тімірязєва ; уклад. М. С. Шлеймович ; ред. М. Г. Спиця. – Вінниця, 2000. – Про М. В. Білкуна. С. 88.
3. Подолинний А. М. Білкун Микола Васильович // З-над Божої ріки : літ. біобібліогр. словник Вінниччини / ред. А. М. Подолинний. – Вид. 2-ге, перероб. і допов. – Вінниця, 2001. – С. 24–25 ; Енциклопедія Сучасної України. – Т. 2 : Б – Біо. – Київ, 2003. – С. 799 : портр.

☀ **23.12 – 125 років** тому народився **Айзенберг Олександр Абрамович** (23.12.1898 (04.01.1899), м. Біла Церква, нині Київської обл. – 29.02.1984, м. Київ), терапевт, доктор медичних наук (1935), професор (1941).

Закінчив Київський медичний інститут (1922). Працював лікарем у лікарнях м. Києва та м. Черкаси. З 1931 р. – аспірант, асистент, професор кафедри факультетської терапії Київського медичного інституту. Завідувач кафедри факультетської терапії Вінницького медичного інституту (1940–1941). В. о. асистента факультетської терапії Башкирського медичного інституту (1941–1943), старший науковий співробітник Інституту клінічної фізіології АН УРСР (1943–1949), завідувач кафедр факультетської (1952–1958) та шпитальної (1958–1973) терапії Київського медичного інституту. Завідувач відділу клінічної ревматології в Українському НДІ клінічної медицини ім. М. Д. Стражеска (1952–1966).

Досліджував рак легенів, рановий сепсис, етіопатогенез ревматизму, серцево-судинну недостатність, гіпертонічну хворобу. Доповнив методику вивчення вітаміну С. Брав участь у дослідженні так званої септичної (агранулоцитарної) ангіни.

Література

1. Амосова К. М. Айзенберг Олександр Абрамович / К. М. Амосова // Енциклопедія Сучасної України. – Київ, 2001. – Т. 1 : А. – С. 232. – Бібліогр. в кінці ст.

2. Імена в медицині у відгомоні часу. 2013 рік (друге півріччя) : календар знаменних та пам'ятних дат / Нац. наук. мед. б-ка України ; уклад. С. М. Булах [та ін.]. – Київ, 2013. – С. 56.

☀ **25.12 – 55 років** тому народилася **Гаврилюк Алла Олександрівна** (25.12.1968, м. Козятин Вінницької обл.), доктор медичних наук (2014), професор (2016).

Закінчила з відзнакою Вінницький медичний університет ім. М. І. Пирогова (1992). Працювала лікарем (1992–1994). Старший лаборант (1994–1995), магістрант (1995–1999) кафедри гістології; аспірант (2000–2002), асистент (2002–2007), доцент (2007–2012), в. о. завідувача кафедри, впродовж 2012–2020 рр. – завідувач кафедри патологічної анатомії, судової медицини та права ВНМУ ім. М. І. Пирогова.

Автор численних наукових праць, патентів на винаходи.

Література

1. Баркалова К. Точність у патології – вершина досконалості : у ВНМУ пройшов тиждень патоморфології : [є про А. О. Гаврилюк] / К. Баркалова // Молодий медик. – 2016. – Листоп. (№ 9). – С. 4 : фот.

2023 рік

Час писати листи тим, кого вже нема

Час при свічці писати довгі листи,
Схожі на сповідь чи щиру молитву.
Час писати листи тим, кого вже нема на землі,
Довгі листи на маленьких листочках,
рожевих від світла свічки.
І виходити в сад.
І в нічному саду,
наче листя осіннє ,
відсилати їх з вітром
у чорне провалля небес.
Все, що хотілось сказатись – сказалось,
покинуло серце.
Листя летить, кружляє,
як чорні слова на рожевім папері,
Даремні слова навздогін тим, хто в небі.
Їх вітри не читають.
Ніхто не читає.
Живий лиш вогонь.
Пиши для вогню.
Пиши і пали...

Тетяна Яковенко

☀ **1888 – 135 років** тому народився **Лорін-Епштейн Мойсей Юлійович** (1888, Прибалтійський край – 05.01.1945), хірург, доктор медичних наук (1939), професор (1941).

Закінчив медичний факультет Паризького університету (1915). Учасник Громадянської війни. Упродовж 1922–1940 рр. працював у 1-му Київському медичному інституті. Завідувач кафедри загальної хірургії Вінницького медичного інституту (1940–1941; 1944–1945). Учасник Другої світової війни.

Після звільнення Вінниці у березні 1944 р. повернувся до міста на посаду професора, завідувача кафедри хірургії медичного інституту, продовжуючи працювати консультантом Південно-Західної залізниці. Брав активну участь у відродженні інституту.

Автор численних наукових праць з різних питань хірургії та теоретичної медицини.

Література

1. Архів ВНМУ ім. М. І. Пирогова, спр. 10, арк. 98–106.
2. Лорін-Епштейн Мойсей Юлійович (1888–1945) : зб. біогр., бібліогр. та наук. матеріалів / Вінниц. НМУ ім. М. І. Пирогова ; уклад.: Г. С. Белканія, Л. І. Шпукал, Н. М. Кравчук. – Вінниця, 2017. – 332 с. : іл.
3. Лисий А. К. Доктор медицини із Сорбонни / А. К. Лисий, Г. С. Белканія // Наук. зап. Вінниц. держ. пед. ун-ту ім. М. Коцюбинського. Серія : Історія. – Вінниця, 2006. – Вип. 11. – С. 353–355.
4. Пам'яті професора М. Ю. Лоріна-Епштейна / Дейнека, Серков, Шкляр [та ін.] // Вінниц. газ. – 1945. – 9 січ. (№ 6).

☀ **65 років** тому **(1958)** – завершено післявоєнну відбудову **Вінницького медичного інституту**.

Література

1. Вінницький державний медичний університет ім. М. І. Пирогова : матеріали з історії університету / під ред. В. М. Мороза. – Вінниця, 1994. – С. 6.
2. Коротка історична та загальна довідка про ВНМУ // Молодий медик. – 2010. – № 5/6. – С. 3.

☀ **55 років** тому **(1968)** створена кафедра травматології, ортопедії і військово-польової хірургії, нині **кафедра травматології і ортопедії ВНМУ ім. М. І. Пирогова**. Напрями наукової діяльності кафедри: питання стабільно-функціонального синтезу кісток при переломах, ендопротезування великих суглобів, біомеханіка порушень статички та динаміки у ортопедичних хворих.

Література

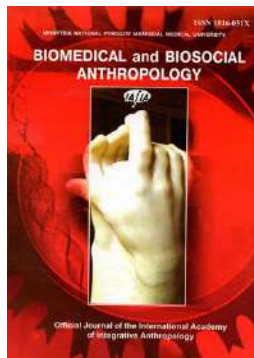
1. Кафедра травматології та ортопедії [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <http://bit.ly/2BFPyFF>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 10.11.2017.

☀ **25 років** тому **(1998)** на базі факультету вдосконалення лікарів ВНМУ ім. М. І. Пирогова створено **факультет післядипломної освіти** того самого університету з філією у м. Хмельницькому.

Література

1. Коротка історична та загальна довідка про ВНМУ // Молодий медик. – 2010. – № 5/6. – С. 3.

☀ **20 років** тому **(2003)** ВНМУ ім. М. І. Пирогова та Міжнародною академією інтегративної антропології засновано **науковий журнал «Biomedical and Biosocial Anthropology»**.

Література

1. Biomedical and Biosocial Anthropology [Електронний ресурс] // Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <http://bit.ly/2CXw3Ju>. – Назва з титул. екрана. – Дата доступу: 10.11.2017.

**ЮВІЛЯРИ 2023 РОКУ –
ДОЦЕНТИ ВНМУ ІМ. М. І. ПИРОГОВА**

АДАМЧУК Оксана Феліксівна (05.12.1973), доцент кафедри судової медицини та права

БАЛАБУЄВА Серафима Володимирівна (15.08.1953), доцент кафедри акушерства та гінекології № 2

БАРАЛО Раїса Петрівна (15.11.1963), доцент кафедри клінічної фармації та клінічної фармакології

БАШИНСЬКА Олена Іванівна (25.02.1963), доцент кафедри анатомії людини

БЕЛОВ Олександр Олександрович (21.05.1973), доцент кафедри медичної психології та психіатрії

БЄЛІК Наталія Володимирівна (02.05.1973), доцент кафедри нормальної фізіології

БЛОКОННА Наталія Сергіївна (13.08.1963), доцент кафедри внутрішньої медицини № 3

БУРТЯК Наталія Григорівна (02.11.1963), доцент кафедри акушерства і гінекології № 1

ГОЛУБОВСЬКИЙ Ігор Анатолійович (18.06.1973), доцент кафедри клінічної анатомії та оперативної хірургії

ГОРЛЕНКО Олександр Васильович (10.01.1953), доцент кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії

ГУМЕНЮК Алла Францівна (09.04.1958), доцент кафедри внутрішньої медицини м/ф № 2

ГУСАКОВА Ірина Вікторівна (10.01.1973), доцент кафедри нормальної фізіології

ДЕМИДЮК Василь Тимофійович (07.08.1938), доцент кафедри внутрішньої медицини № 1

ДЕНИСЮК Ольга Миколаївна (19.03.1973), доцент кафедри фармакології

ЄВСЄЄВА Марія Василівна (08.06.1963), доцент кафедри фармацевтичної хімії

ЖЕЛІБА Леся Миколаївна (14.01.1973), доцент кафедри неврології та нейрохірургії ФПО

КАЦАЛ Віталій Анатолійович (30.07.1973), доцент кафедри хірургії № 2 з курсом основи стоматології

КОРНІЙЧУК Анатолій Григорович (06.04.1938), доцент кафедри неврології та нейрохірургії ФПО

КОВАЛЬ Борис Федорович (05.05.1973), доцент кафедри біофізики, медичної апаратури та інформатики

КРАСНОВА Людмила Іванівна (06.08.1948), доцент кафедри гігієни та екології

ЛІТВІНОВ Сергій Костянтинович (05.07.1973). доцент кафедри акушерства та гінекології № 1

ЛОГВІНЕНКО Вікторія Анатоліївна (21.11.1953), доцент кафедри анатомії людини

ЛОЙКО Євген Євгенович (14.10.1948), доцент кафедри дитячої хірургії

МАКОДАЙ Інна Іванівна (31.08.1963), доцент кафедри іноземних мов з курсом латинської мови та медичної термінології

МРУГ Валентина Максимівна (20.04.1953), доцент кафедри мікробіології

ПАШИНСЬКА Ольга Степанівна (15.01.1973), доцент кафедри фармакології

САВРУН Тетяна Ігорівна (08.02.1973), доцент кафедри педіатрії № 1

САЛДАН Юлія Йосипівна (03.01.1973), доцент кафедри очних хвороб

СЕРГЄЄВ Сергій Валерійович (07.02.1973), доцент кафедри фармації

СТАНІСЛАВЧУК Лариса Михайлівна (12.07.1958), доцент кафедри дитячих інфекційних хвороб

СТАРИНЕЦЬ Наталія Георгіївна (07.02.1973), доцент кафедри неврології та нейрохірургії ФПО

ТРУХМАНОВА Світлана Леонідівна (11.03.1963), доцент кафедри філософії та суспільних наук

ХОМЕНКО Вікторія Миколаївна (21.09.1973). доцент кафедри внутрішньої медицини № 1

ЧЕКОТУН Тетяна Вікторівна (12.02.1973), доцент кафедри педіатрії № 1

ЧЕРНОВА Інна В'ячеславівна (07.12.1973), доцент кафедри внутрішньої та сімейної медицини

ШЕВНЯ Петро Семенович (14.10.1948), доцент кафедри загальної хірургії

ШЕВЧУК Тарас Володимирович (20.10.1973), доцент кафедри загальної гігієни та екології

ЮРЧЕНКО Петро Олександрович (02.02.1973), доцент кафедри біологічної та загальної хімії

ЯКУШЕВА Юлія Іванівна (04.04.1973), доцент кафедри фізичного виховання і ЛФК

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК ЮВІЛЯРІВ 2023 РОКУ

Айзенберг Олександр Абрамович.....	127
Альперович Павло Маркович.....	46
Андрушко Інна Іванівна.....	16
Архангельський Сергій Русланович.....	102
Бабійчук Валерій Вікторович.....	28
Бабійчук Георгій Опанасович.....	29
Белканія Георгій Север'янович.....	51
Беляєв Едуард Вікторович.....	17
Березовський Борис Абрамович.....	47
Белінський Віктор Петрович.....	76
Битченко Дмитро Олексійович.....	98
Біктіміров Віктор Васильович.....	83
Білик Василь Данилович.....	9
Бобрук Володимир Петрович.....	30
Болярський Микола Миколайович.....	119
Вайнштейн Соломон Григорович.....	63
Вієвського Миколи Анатолійовича.....	71
Гаврилюк Алла Олександрівна.....	128
Германюк Тамара Андріївна.....	64
Губанов Олексій Гаврилович.....	26
Гуревич Григорій Маркович.....	96
Давидюк Анатолій Трохимович.....	61
Даниленко Михайло Васильович.....	82

Двужильна Катерина Данилівна.....	95
Денесюк Віталій Іванович.....	101
Діденко Василь Йосипович.....	20
Добросердов Рінат Валерійович.....	59
Доценко Клавдія Степанівна.....	22
Дудка Петро Федорович.....	24
Єпішин Анатолій Васильович.....	8
Жук Петро Михайлович.....	94
Жук Світлана Іванівна.....	49
Зуєва Наталія Олексіївна.....	62
Йолтухівський Михайло Володимирович.....	18
Казаков Валерій Миколайович.....	10
Калашніков Андрій Валерійович.....	112
Камінський В'ячеслав Володимирович.....	32
Каченюк Юрій Анатолійович.....	69
Кіщук Василь Васильович.....	33
Колісник Петро Федорович.....	6
Компанець Володимир Степанович.....	48
Кондратюк Валентина Костянтинівна.....	23
Корхов Сергій Іванович.....	76
Костюк Григорій Якович.....	21
Крамарьова Вікторія Нилівна.....	80
Красновид Тетяна Андріївна.....	67
Кузьмінова Наталія Віталіївна.....	78
Лекареєв Леонід Григорович.....	84

Лисенко Віктор Осипович.....	60
Лобова Таїсія Арсеніївна.....	110
Лорін-Епштейн Мойсей Юлійович.....	130
Лошак Михайло Цальович.....	58
Масік Надія Прокопівна.....	69
Медвецький Євгеній Болеславович.....	66
Мікуніс Рина Йосипівна.....	109
Мілімовка Михайло Юхимович.....	55
Мітюк Іван Ілліч.....	121
Олійник Алевтина Миколаївна.....	116
Олійник Степан Федорович.....	41
Орлов Михайло Юрійович.....	61
Орлова Наталія Михайлівна	52
Осовська Наталія Юріївна.....	43
Островський Юрій (Юліан) Іванович.....	124
Палій Ірина Гордіївна.....	14
Палій Михайло Опанасович.....	54
Пастушин Іван Петрович.....	7
Педаченко Георгій Опанасович.....	72
Петрушенко Вікторія Вікторівна.....	103
Піневич Михайло Васильович.....	117
Процек Олена Герасимівна.....	107
Процюк Тетяна Леонідівна.....	31
Рибачук Олег Іванович.....	98
Ройзман Ізраїль Соломонович.....	111

Роменський Олег Юрійович.....	93
Русак Петро Степанович.....	26
Сєрков Пилип Миколайович	105
Солейко Олена Віталіївна.....	90
Сольський Яків Порфирівич.....	15
Танасієнко Петро Васильович.....	96
Трач Сергій Степанович.....	106
Тріщинський Анатолій Іванович.....	52
Фоміна Людмила Василівна.....	37
Франкфурт Мойсей Ізраїльович.....	40
Хахутов Шалва Дмитрович.....	12
Хаїмзон Ігор Ізевич.....	42
Чернобровий В'ячеслав Миколайович.....	78
Чорнобровий Микола Петрович.....	91
Чухрієнко Дмитро Павлович.....	115
Шамрай Володимир Анатолійович.....	35
Шатило Віктор Йосипович.....	36
Шевченко Микола Максимович.....	73
Шкільніков Володимир Семенович.....	123

ЗМІСТ

Передмова.....	3
Січень.....	5
Лютий.....	13
Березень.....	25
Квітень.....	39
Травень.....	45
Червень.....	57
Липень.....	68
Серпень.....	81
Вересень.....	87
Жовтень.....	100
Листопад.....	114
Грудень.....	118
2023 рік.....	129
Ювіляри 2023 року – доценти ВНМУ ім. М. І. Пирогова.....	133
Іменний покажчик ювілярів 2023 року.....	136